

N

naš čas

POMLAD JE TU — Minevajo dnevi in z njimi tudi letna obdobja. Tako smo pred dnevi znova pričakali pomlad, ki se je na srečo pričela s soncem. Slovenski poet je zapisal: »Pa vse rože cveto, pa vsi ptički pojo, naj bo dolgo tako...« Pomladni meseci so čas, ko se prebuja narava, ko ljudje prilezemo na plano in mislimo na lepše. Pomladni čas je čas ljubezni in mladosti. Predvsem mladim je namenjena pomlad, zato smo tudi naslovno fotografijo namenili njim.

23. marec 1973 • Leto IX., št. 5 (176) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

ZDRUŽENO PODJETJE ŠESTIH TOVARN

PODPISALI SAMOUPRAVNI SPORAZUM

V združenem podjetju Gorenje so s svečanim podpisom samoupravnega sporazuma pravzaprav začeli s proslavami pomembnih obletnic, ki jih letos slavijo nekatere podpisnice • Letos poteka 400 let livarne v Muti, 200 let kovačije v slovenjgraškem Fecru, 50 let tovarne elektromotorjev Sever in 20 let tovarne gospodinske opreme Gorenje.

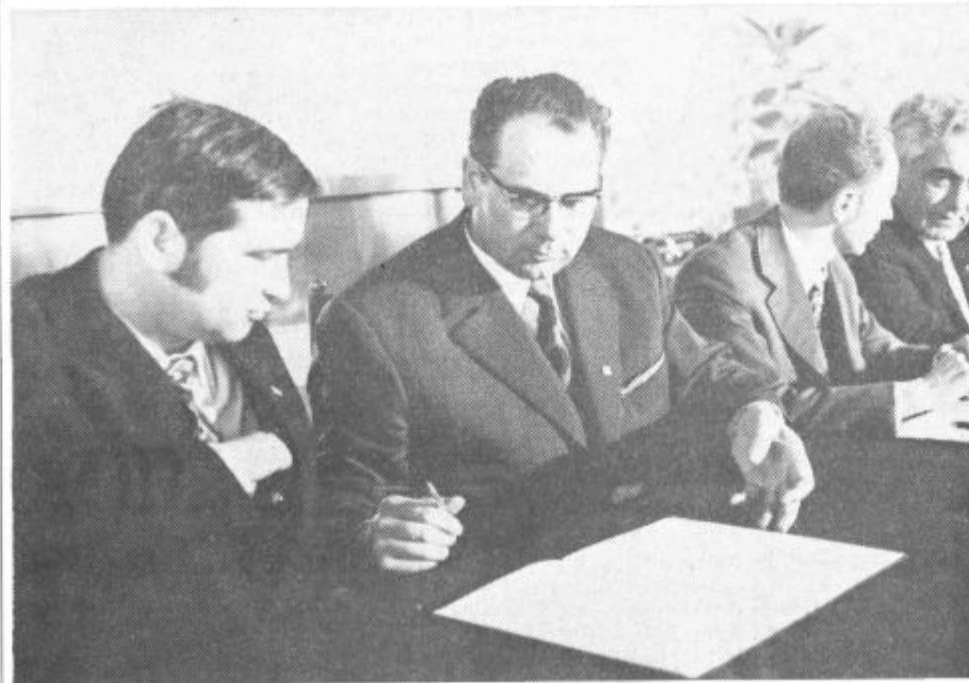
Medtem, ko so bili delavci za stroji, so njihovi pooblaščenici predstavniki prejšnji petek, dne 16. marca v Velenju podpisali samoupravni sporazum. Tako je nastalo veliko združeno podjetje, ki ga tvorijo delovne organizacije Gorenje iz Velenja, Sever Subotica, livarna Muta, Lesna Soštanj, Fecro Slovenj Gradec in Elrad iz Gornje Radgone. Te delovne organizacije so doslej urejevale medsebojne odnose in obveznosti s statutarnimi pogodbami. Dvostransko razmerje pa je bilo tako urejeno, da je postavljalo velenjsko Gorenje v sklopu sicer enotnega podjetja v nekakšno vodilno delovno organizacijo. V vsakdanji praksi pa so se stvari razvijale drugače. Razvila se je dejanska oblika združenega Gorenja in je bil pravni formalizem statutarnih pogodb že tako ovržen, ker so vse delovne organizacije v enotnem Gorenju enakopravno, samostojno in z vso odgovornostjo zaživele ter same razpolagale s sredstvi in skladi in tudi delile ustvarjeni dohodek. Predsednik delavskega sveta podjetja Jože Dolinar je s tem v zvezi na slovesnem podpisovanju samoupravnega sporazuma dejal: »S samoupravnim sporazumom, ki ga podpisujemo prežeti s skupnim interesom po najtesnejšem medsebojnem sodelovanju, dopolnjevanju in usklajevanju v delu in programih, ugotavljamo, da v samoupravni sporazum ne vnašamo samo formalnopравниh korektur, temveč predvsem v praksi potrjene globoke vsebinske spremem-

be, ki ustrezajo vsebini sprejetih ustavnih dopolnil.«

V združenem podjetju Gorenje so sporazum podpisali, da bodo ustvarjali najboljše pogoje za doseganje dobrih ekonomskih rezultatov, enotno nastopali na domačem in tujem tržišču, usklajevali sredstva in znanje ter tako dosegali čim boljše ekonomske učinke, zagotovili poslovno varnost delovnih organizacij in socialno varnost delovnega človeka. Zato bodo podpisnice samoupravnega sporazuma usklajevale razvoj, proizvodnjo in poslovanje, izpolnjevale naloge

in zadolžitve iz sprejetih skupnih programov, podrejale se enotni dogovorjeni poslovni politiki in varovale skupne interese, enotno nastopale na domačem in tujem tržišču, zagotovile skupno strokovno delo in dejavnosti, združevale sredstva na nivoju združenega podjetja in jih nalagale v dogovorjene sklade, prilagajale organizacijo dela, kadrovske politike in samoupravno organiziranost skupnim potrebam. Pomembno določilo v samoupravnem sporazumu je, da vsaka organizacija združenega dela samostojno gospodari s polno odgovornostjo za ekonomičnost poslovanja. Če ne izpolni obveznosti, potem mora povrniti škodo tistemu, ki jo je utrpel. Samoupravni sporazum tudi podrobno ureja poslovanje organizacij

(Nadaljevanje na 8. strani)

Generalni direktor združenega podjetja Gorenje, Ivan Atelšek podpisuje samoupravni sporazum

ŽENE POKAZALE, KAJ ZNAJO

Vsakih štirinajst dni je v velenjski galeriji kakšna razstava. Tu je že razstavljalo precej umetnikov — slikarjev in kiparjev. Toda take razstave, kot je bila za 8. marec — praznik žena, pri nas še ni bilo. Zbrali so ročna dela, ki jih žene izdelujejo doma ob svojem prostem času. Biti smo celo prepričani, da je pri nas v Velenju prva taka razstava v Sloveniji. Vendar se ja pokazalo, da so na podobno idejo prišli in razstavljali istočasno tudi v Zagorju in Domžalah.

Za razstavo v Velenju so dale pobudo žene same. Uspelo jim je in to še zelo dobro. Razstavo so otvorili z bogatim in pestrim programom, ki ga je pripravila glasbena šola iz Velenja.

Žene so razstavile okoli štirideset gobelinov, ki so najbolj skromno rečeno čudoviti. Nadalje so razstavile vezene izdelke, ki so bili na raznih oblekah, prtičkih in prtihih, pa tudi pletenja ni manjkalo. Med vsemi temi lepimi stvarmi pa je bilo celo opaziti, pri nas že skoraj izumrlo veččino, klekljanje. Vsi izdelki so izredno lepi in predstavljajo našo narodno imovino.

Najbolj zanimivo je, da sta na razstavo prinesla svoja dela celo dva moška. To sta Vlado Witmajer, ki razstavlja gobeline in veze-

nje, ter Vlastimir Burčič, ki je prikazal čudovito ročno izdelano blazinicico. Vsekakor pohvale vredno in zaželeno, da bi se več pred-

stavnikov moškega rodu odločilo za kaj takega. Prepričani smo, da žene ne bi bile prav nič jezne zavoljo tega.

Naj naštejemo še nekaj žena, ki razstavljajo največ svojih del: Vlasta Drolc, Stana Stiplovšek, Vikica Grubelnik, Milka Jezernik in druge.

Stane Zula, direktor knjižnice, je povedal, da je bil obisk nad pričakovanji. Zato bodo poskušali, da bi razstava postala tradicionalna in bi jo odprli vsako leto za praznik žena. Želimo, da bi se to tudi uresničilo, saj bi s tem podprli še eno domačo obrt, ki bo s časom verjetno pozabljena.

KULTURNO DELO

MED NAJMOČNEJŠIMI DRUŽBENIMI ORGANIZACIJAMI V ŠMARTNEM OB PAKI JE PROSVETNO DRUŠTVO JOŽE LETONJE-KMET.

V kraju, ki šteje le nekaj več kot tisoč prebivalcev, je zabavno-glasbeni ansambel Srnica ter kar dva odrasla pevška zbora.

Vsi trije so že postali tudi radijski znanci. Malokateri kraj se lahko ponaša s tako razvitim glasbenim življenjem. Tudi na nedavnem občnem zboru društva je bilo največ lepega, domačega petja.

Ravnatelj šole Franjo Karažinec zelo uspešno vodi prosvetno društvo. Člani so mu na zboru za požrtvovalnost poklonili rože in darilo. Spomnili pa so se tudi zelo prizadevne tovarišice Jožice Kranjc, ki je prav tokrat praznovala jubilej, štiridesetletnico delovanja v prosvetnem društvu. Igrala je in pela. Tudi

danes je aktivna članica društva. Rdeči nageljni so znak, da prebivalci Smartnega ob Paki zelo cenijo njeno delo.

Sicer pa se člani društva v Smartnem ob Paki zanimajo tudi za drugo dejavnost. V zadnjih dveh letih so v lastnem likovnem prostoru pripravili pet razstav. Dva večera z barvno televizijo, ki jo je posnela domača ekipa, je novost v njihovem delu.

Želijo le, da bi v prihodnje še bolj napolnili knjižnico, kajti vse knjige, ki jih je le 1300, so že večkrat prebrane. To, in pa aktivno delo pravkar imenovane sekcije za klubske večere, sta želji, ki jih bodo uresničili v njihovem programu dela.

TUDI LETOS DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu Velenje je pripravila program tekmovanj v okviru delavskih športnih iger za leto 1973. Izkušnje iz prejšnjih let kažejo, da je med delavci športniki največ zanimanja za kegljanje, smučanje, mali nogomet in odbojko. Da ne bi bili prikrajšani o-

stali, so v program iger vključili še streljanje z zračno puško, namizni tenis, šah, plavanje in atletski troboj.

Tekmovanja se bodo odvijala skozi vse leto. Kegljači se bodo pomerili kar trikrat. Prvo tekmovanje bo 29. in 30. marca na kegljišču hotela Paka, za ženske in moške.

• **SIHANUKOV ZET BOMBARDIRAL PREDSEDNISKO PALAČO V PHNOM PENHU** — Letalski kapetan So Patra, zet princa Norodoma Sihanuka, je v nedeljo ugrabil letalo in bombardiral predsedniško palačo, v kateri so tedaj bili Lon Nol in več njegovih ministrov. Bombe so padle na vojašnico, v kateri je nastanjena predsedniška garda in ubite več vojakov. Kot poročajo, je napadalcu uspelo pobegniti in pristati na ozemlju, ki je pod nadzorstvom osvobodilnih sil. Medtem pa je Lon Nolov režim razglasil izredno stanje in prepovedal izhajanje vseh časopisov, razen vladi naklonjenih. Vsi člani kamboške kraljevske rodbine so v hišnem priporu.

• **ZMAGA PERONISTOV** — Na splošnih volitvah v Argentini je prepričljivo zmagal peronistični kandidat, 64-letni dr. Hector Campora in je tako novi, 39. predsednik te južnoameriške države. Dolžnost bo prevzel 25. maja, s čimer se bo končal sedemletni vojaški režim. Novi predsednik je po zmagi izjavil navdušeni množici njegovih pristašev, da ne bo niti en sam dan opravljaj predsedniške dolžnosti, dokler se bivši voditelj Juan Peron ne vrne iz izgnanstva.

• **NIXON ZNOVA GROZI** — Ameriški predsednik Richard Nixon je na ti-

skovni konferenci v Washingtonu, ki jo je imel 15. marca, obtožil Demokratično republiko Vietnam, da krši sporazum in dovaža na vietnamski jug vojaški material in pri tem zagrozi z novimi vojaškimi akcijami proti DR Vietnam. Severnovietnamsko glasilo Nhan Dan pa je po tej Nixonovi izjavi ostro obsodilo ZDA in saigonski režim zaradi kršitve sporazuma o miru v Vietnamu. Casopis piše, da hočejo ZDA s klevetami in grožnjami prikriti, da Američani sami in saigonski režim kršijo pariške sporazume. Nixon je torej odkrito zagrozi vietnamskemu ljudstvu, ugotavlja list, in vendar se Američani sami ne drže določil sporazuma o umiku čet, izpraznitvi vojaških oporišč in odstranitvi min iz severnovietnamskih pristanišč.

• **RIBIŠKA VOJNA SE NADALJUJE** — Islandci so šestmesečni ribiški vojni, ki se je začela potem, ko je vlada v Reykjaviku razširila teritorialni pas na 50 milj od obale, Britanija pa se s tem ni strinjala, prvič uporabili orožje. V ponedeljek je namreč v islandskih vodah patroljni čoln izstrelil dve granati prek britanske ribiške ladje, ki je plula v islandskem obalnem pasu. Incident se je zgodil v času, ko sta obe strani že upali, da bodo spor rešili s pogajanj, ki naj bi se začela prihodnji mesec.

...in domovini

• **PRIZNANJE TITU** — Ob proslavi 30-letnice višje vojaške akademije JLA je svet te najvišje šolske ustanove JLA sklenil, da podeli vrhovnemu poveljniku oboroženih sil maršalu Jugoslavije Josipu Brozutu Titu častno diplomu in zlati emblemi. Ko se je tovariš Tito zahvalil za priznanje, je med drugim dejal: »Naši narodi dajejo pomembna sredstva za modernizacijo in opremo oboroženih sil, zavedajoč se, da so te sile del njih samih in poročstvo za zagotovitev mirnega in uspešnega razvoja naše samoupravne socialistične skupnosti.

• **SEJA CK ZK SLOVENIJE** — Sedanja akcija Zveze komunistov, sprožena po pismu predsednika Tita in 29. seji CK ZKS, ispričuje jasnejšo idejno usmeritev, boljše organiziranost in učinkovitost ZK. Tudi v družbi so bili doseženi prvi pomembni uspehi, tako pri uveljavljanju ustavnih dopolnil, kot pri gospodarski stabilizaciji. To so med drugim poudarili na seji CK ZKS, ki je bila prejšnji teden. Obenem so opozorili, da je treba revolucionarnost in ofenzivnost Zveze komunistov še stopnjevati, ker je nevarnost, da akcija splahni ali da bi jo oportunistem in omahljivost speljala na slepi tir.

• **OBISK ITALIJSKEGA ZUNANJEGA MINISTRA** — Voditelj italijanske diplomacije Giuseppe Medici je v nedeljo prispel na obisk v našo državo. Z zveznim sekretarjem za zunanje zadeve Milošem Miničem se je pogovarjal o perečih mednarodnih problemih in dvostranskem sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo, zlasti o gospodarskih stikih med državama. Med obravnavanjem evropskih gospodarskih problemov je italijanska stran pokazala razumevanje za stališče Jugoslavije do sodelovanja v EGS.

• **O OSEBNEM DELU Z ZASEBNIMI DELOVNIMI SREDSTVI** — Republiški izvršni svet je na zadnji seji med drugim obravnaval osnutek zakona o osebnem delu z zasebnimi delovnimi sredstvi. Med temeljnimi načeli osnutka so na seji poudarili združevanje dela in sredstev samostojnih obrtnikov z delom drugih delavcev v posebnih organizacijah združenega dela, možnost združevanja v zadrage, povezovanja v različnih oblikah kooperacije in sklepanja pogodb o medsebojnem sodelovanju. Osnutek zakona le izjemo- ma dopušča uporabo dopolnilnega dela drugih in določa za posamezne dejavnosti najvišje število delavcev, ki jih lahko obrtnik zaposli. Položaj delavcev zaposlenih pri obrtnikih zakon izenačuje s položajem delavcev, zaposlenih v organizacijah združenega dela.

INVALIDNOST IN PROBLEMI KI JO OBKROŽAJO

25. marec je mednarodni dan invalidov. Ob tem dnevu bo širom Slovenije vrsta razprav in prireditev na temo »invalidi o svojem delu«. Zato smo se tudi mi odločili, na pobudo občinskega društva telesnih invalidov Velenje, za razgovor s predstavniki delovnih organizacij in posameznih društev ter se z njimi pogovarjali o zaposlovanju invalidov, problemih s katerimi se srečujejo in na splošno o življenju invalidov v naši občini. Pri razgovoru, ki je bil 15. marca so sodelovali Edo Centrih, predsednik društva telesnih invalidov Velenje, Albin Medved iz rudnika, Maks Podlesnik iz velenjske podružnice komunalnega zavoda za socialno zavarovanje, Evgen Jesih iz usnjarne Šoštanj, Franjo Mažgon, tajnik občinskega sindikalnega sveta ter delovna invalida Ivan Plazar in Evgen Krulej.

NC: Kdaj je bilo ustanovljeno občinsko društvo invalidov v Velenju, koliko jih je v celotni občini in koliko je včlanjenih ter s kakšnimi problemi in nalogami se društvo srečuje?

• **EDO CENTRIH:** predsednik društva telesnih invalidov Velenje: Za uvod bi povedal najprej to, da je prav in da nam je všeč, da se je Naš čas odločil in prevzel našo pobudo in ob mednarodnem

tovariša Kruleja, ki je pri ustanavljanju pritegnil v odbor dela voljne ljudi. Ti ljudje delajo v našem izvršnem odboru, ki dela zelo kolektivno in zato tudi uspehi niso izostali. Vendar pa smo opazili, da uspevamo pri našem delu izključno v primerih, ko rešujemo probleme, ki zanimajo invalide. Zato smo se odločili in uvedli programsko delo. Odločili smo se za tri vrste dejavnosti: za takozvano in-

INVALID V ORGANIZACIJI IMA VEČ PREDNOSTI

To je ena stran dejavnosti našega društva. Druga stran pa je takozvana pomoč invalidom. Sedaj jim lahko nudimo zelo malenkostno pomoč. Sicer obdarimo vsako leto najbolj socialno ogrožene invalide, vendar je to dosti premalo. Je pa v skladu z našimi

Udeleženci srečanja v uredništvu (od leve na desno) Franjo Mažgon, Albin Medved, Ivan Plazar, Evgen Krulej, Evgen Jesih, Edo Centrih, Maks Podlesnik in Hilda Vrhovšek, novinarka Našega časa

dnevu invalidov organiziral to tribuno. Naše društvo zajema telesne, delovne in invalide od rojstva. Osnovano se je jeseni 1969. leta. Od takrat pa do danes se je članstvo od 150 invalidov, povišalo na 465. Tu pa ni zajeto celotno število, če vzamemo samo dejstvo, da imajo v rudniku evidentiranih 547 invalidov, v celotni občini pa jih je 612. Po tem se vidi, da bo naša naloga še pojačati dejavnost našega društva.

Naše naloge so v glavnem, da z organizirano pomočjo pomagamo invalidom pri uveljavljanju njihovih pravic, nadalje pomagati posameznikom, ki se kakorkoli znajdejo v težavah in nazadnje, skrbeti za športno in rekreativno udejstvovanje invalidov. Vemo, da se na teh področjih ne morejo udejstvovati enakopravno z drugimi in zato jim naša organizacija nudi možnosti.

Za dejavnost našega društva lahko rečem, da smo zadnji dve leti uspeli le-to organizacijsko okrepiti. To je zasluga prvega predsednika invalidskega društva

formiranost invalidov, ker smo ugotovili, da hočejo biti pravočasno in pravilno obveščeni, da lahko izkoristijo svoje pravice. Druga dejavnost je izobraževanje in tretja rekreacija. Pri informiranju, skupno z izobraževanjem, smo dosegli lepe uspehe. Priredili smo mnogo razgovorov in predavanj, ki so zanimivi za invalide. Vendar pa smo opazili, da se za to zanimajo tudi drugi in smo sklenili to posplošiti. Tako lahko dejansko rečem, da smo edina organizacija, ki ima neke vrste izobraževanje invalidov, pa tudi ostalih na splošnih področjih.

V lanskem letu smo priredili razgovor o novem sistemu pokojninsko-invalidskega zavarovanja, nato obširen razgovor o pravicah iz zdravstvenega zavarovanja, sledila pa je ena najbolj zanimivih tem, ki delovne invalide, zlasti rudarje najbolj zanima, to je boleznin in obolenja hrbtenice. Organiziranih imamo še več predavanj, ki pa jih nima pomena naštevati.

Mnogo pa jim pomagamo tudi s tem, ko jim nudimo brezplačno pravno pomoč. Prirejamo izlete, organizirano pa imamo šahovsko, strelsko in kegljaško sekcijo, namizni tenis, pa tudi rekreativno plavanje, kjer smo omogočili, da je plavanje vsak petek na stroške društva. Nismo pa še dosti storili za obisk invalidov na terenu in to nalogo smo si zadali v letošnjem letu.

Delamo vse programsko in zato tudi dostavimo programe vsem, ki jih zaprosimo za pomoč. Naleteli smo na veliko razumevanje pri rudniku, ki ima tudi največ delovnih invalidov, pomagala sta nam občinski sindikalni svet in občinska skupščina, v zadnjem času pa tudi Ljubljanska banka. Na drugi strani pa moram omeniti, da žal druge organizacije nimajo dosti razumevanja za naše društvo. Vendar bi želeli, da nam na naša pisma vsaj odgovorijo.

NC: Ali ima invalid, ki je včlanjen v društvo, več prednosti kot tisti, ki ni član?

• **EDO CENTRIH:** S tem, ko postane invalid član našega društva in plača mesečno članarino 6 din, ima pravico koristiti usluge, ki jih naše društvo daje. Prva taka usluga je brezplačna pravna pomoč in vse ostale pravice, da se udeležuje v dejavnostih, ki sem jih že prej navedel. Kot član društva ima tudi pravico zaprositi za določeno finančno pomoč, ki jo naše društvo v okviru svojih sredstev in možnosti lahko nudi.

NC: Verjetno je RLV ena izmed delovnih organizacij, kjer se s problemom invalidnosti najbolj soočate. Kako pri vas rešujete vprašanje zaposlovanja invalidov, kakšna je zakonska zaščita le-teh in ali je v zvezi s tem dovolj storjenega, da se ljudje na novih delovnih mestih ne čutijo zapostavljene in v breme družbi?

• **ALBIN MEDVED:** Rudnik ima 547 invalidov tretje kategorije. To se pravi ljudi, ki smo jih morali zaposliti na ustreznih delovnih mestih. Dejstvo je, da pri nas od leta 1964 naprej delamo sistematično in organizirano. Imamo referente, ki delajo na invalidskem vprašanju. Ljudje, ki so invalidi tretje kategorije, ne morejo več delati na svojem prejšnjem delovnem mestu. To določi posebna komisija. Tak delavec potem dela izven jame na zaščitnih sredstvih, plastiki in zunanjem obratu. Vendar imamo samo 120 delovnih mest, ki bi ustrezala. Vse drugo, lahko bi rekel, je bolj prisilno. Kajti tudi, če damo takemu delavcu drugo delovno mesto, ni dosti lažje. V jami je namreč vsako delo težko. Od 1964. leta dobivajo tudi povprečne akordnega zasluzka na razliko. Teh invalidov je 414. Ostali pa dosegajo prejšnji zaslužek in na razliko niso upravičeni. Vsi drugi pa so še v postopku, ker je znano, da se razlika jemlje od poprečja plač za eno leto nazaj. Invalidi druge kategorije, ki jih je 11, opravljajo v glavnem svoje delo, samo s skrajšanim delovnim časom in prav tako dobijo razliko. Rudniško vodstvo se vestransko trudi, da bi jim bolj pomagalo in ustreglo. Tudi sindikat pomaga s polno razumevanjem, saj so v njem ljudje, ki so sami delali v jami in vedo kako je tam delo naporno. Vendar vsem ne moremo ustreči. Postopki so zakoniti in v redu.

Če se dotaknem še vprašanja hrbteničnih obolenj lahko rečem, da se tudi mi na rudniku strinjamo, da obolenje hrbtenice ni prirojena napaka, pač pa je rezultat težkega dela. Odločno trdim, da ljudje, če bi delali na lažjih delovnih mestih, nikoli ne bi postali hrbteničarji. Zato tudi ti dobivajo pri nas razliko in jim je priznana grupa A nezgode. Zanimiv je podatek, da imamo invalidov, ki so bolani na hrbtenici 191, invalidov A nezgode pa le

88. To je v primerjavi s težkim delom sorazmerno malo.

• **EDO CENTRIH:** Tudi jaz bi poudaril, da tako invalidi kot društvo vztrajamo, da se bolezen hrbtenice vnese v sporazum kot delovna nezgoda. Republiško društvo zveze invalidov ima pripravljen zbor za mesec april in mi bomo tam navedli vse probleme, ki nas mučijo, še zlasti pa težavo hrbteničarjev.

• **Kako težave invalidov rešujete v tovarni usnja Soštanj?**

• **EVGEN JESIH:** Ne bi mogel dati konkretnih podatkov o reševanju problemov glede invalidov pri nas, vendar pa lahko rečem, da jih pri nas zaposlujejo res na delovna mesta, ki jim odgovarjajo. Večinoma so zaposleni kot vratarji, čuvaji itd. Pripada jim tudi dodaten dopust do dva dni. Vendar pa nisem opazil, da bi se pri nas delalo organizirano.

Pri razgovoru sta sodelovala tudi delovna invalida Ivan Plazar (drugi z leve) in Evgen Krulej (zraven njega)

na svojem delovnem mestu zboleli.

Od aprila 1970. leta je rudnik plačeval davek v republiški proračun na opravljeno delo v podaljšanem delovnem času. Za to izvršeno nadurno delo, ki ga je bilo 21,5 odstotkov, je plačal nad 800 starih milijonov davka. V letošnjem letu je bil davka oproščen, vendar ga rudnik želi plačevati. Zahteva samo to, da bi se vsako delo v podaljšanem delovnem času obračunavalo tako v pokojninsko osnovo kot tudi v času bolovanja. S tem pa bi se obračunalo tudi pri odmeri nadomestil za delovne invalide. Čeprav je društvo vse ostale probleme začelo uspešno reševati, se mi zdi, da je ob tem vprašanju nemočno. Zato je ta pritisk s strani rudnika povsem utemeljen. In dokler ta problem ne bo rešen se mi zdi, da bomo delali delovnim invalidom veliko krivico. Vse organizacije in društva invalidom finančno res pomagamo, vendar menim, da to ni dovolj. Predvsem jim moramo zagotoviti ustrezne osebne dohodke in solidno življenje v naši družbi. Zdi se mi prav, da se je društvo telesnih invalidov začelo ukvarjati s temi osnovnimi pravicami, ki jih interni akti delovnih organizacij invalidom dajejo.

• **NČ: Radi bi tudi vedeli, kako delavci, seveda gre tu predvsem za rudarje, sprejemajo to, da morajo večino svojih prostih sobot delati in ali v zvezi s tem tudi kaj ukrepate?**

• **ALBIN MEDVED:** Ne zadovoljstvo invalidov za tako imenovane »rdeče sobote«, kot jih na rudniku imenujemo, bi želel, da se razčisti in tudi popolnoma pravilno razume naslednji stavek: »Kdor da družbi več, naj od nje tudi več dobi.« Če mi od delovnega invalida-rudarja zahtevamo, da gre ob sobotah v jamo, ker je potreben premog, mora od tega tudi nekaj imeti. Mi imamo celo probleme, da fantje ne pridejo na delo, ker so ogorčeni. Razumemo jih in proti njim ne izvajamo nobenih kazenskih postopkov, ker imajo v bistvu popolnoma prav. Torej odkrito povedano, če družba premog rabi, naj to tudi plača.

• **FRANJO MAZGON:** To je tudi najbolj boleča toč-

ka. O vsem tem je tekla tudi razprava na skupni seji predstavnikov vseh perspektivnih premogovnikov Slovenije. Sprejeli so ustrezne sklepe, ki bodo objavljeni in zajemajo način razreševanja invalidov.

• **MAKS PODLESNIK:** Slovenija rabi premog. V rednem delovnem času ga ni moč dovolj nakopati, zato so potrebne nadure. Ker delajo nadurno tudi invalidi, je potrebno ta problem rešiti. Na pobudo rudnika so se zbrali predstavniki direkcije pokojninsko-invalidskega zavarovanja in predstavniki rudnika. Ugotovili so, da so pri tem zakonske ovire. Zakon o delovnih razmerjih je glede opravljanja nadur zelo strogo. Določa 42-urni delovnik, kot izjemo na ta delovni čas, pa našteje točno določene primere, v katerih je dovoljeno nadurno delo. To je, kadar je nevarnost za življenje delavcev, kadar je v nevarnosti premoženje večje vrednosti in tretjič, kadar proizvodni proces ni končan, pa bi se lahko dokončal v nadurah. Ali je v primeru rudnika šlo za tak slučaj kot ga zakon določa in ali je potreba po premogu tolikšna, da opravičuje nadurno delo, teče sedaj razprava. Zastopniki, ki so se takrat sestali, so ugotovili, da potreba po premogu to opravičuje. Od tega posveta naprej se razprava prenese na organe izvršnega sveta, ki naj po proučitvi tega problema sproži postopek za eventualno dopolnitev ali spremembo zakona.

• **NČ: Na ta razgovor smo povabili tudi dva tovariša, ki sta izgubila zdravje pri svojem delu in sta invalida.**

• **Vprašali smo ju, kako se počutita na novem delovnem mestu in kaj ju pri reševanju problemov glede invalidov moti?**

• **IVAN PLAZAR:** Sem invalid tretje kategorije hrbteničar. V rudniku delam že od 1954. leta. Tako sem moral jama zapustiti in sem dobil delo sprevednika. Invalid je prikrajšan, ker je res, da za proste sobote ne dobi nadomestila. Isto je tud pri bolniški, ker se dobi razlika za eno leto nazaj. Prej sem bil strelec-kopač in strelec v jami. Recimo, jaz prejmem sedaj 29 grupo kot

sprevednik, kopač dobi torej plačano na akord, jaz pa le na režijo in tako sem precej prikrajšan. Potem, vse delovne organizacije imajo sobote proste. V rudniku, kjer je potreba velika, je treba ob sobotah delati, prav tako včasih tudi ob nedeljah. Zato se mi zdi potrebno, da bi se tudi proste sobote in nedelje pri rudarjih šteje v zokojnino.

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA INVALIDE

• **NČ: Radi bi bili seznanjeni, pa tudi širša javnost, kako imate urejeno vprašanje prekvalifikacije invalidov in če v zvezi s tem odigra kakšno bistveno vlogo tudi zavod za rehabilitacijo invalidov v Celju? Ali bi bilo potrebno ustanoviti posebno delovno organizacijo, kjer bi bili zaposleni sami invalidi?**

• **MAKS PODLESNIK:** Zavoda za rehabilitacijo invalidov se je pokojninsko-invalidska služba posluževala doslej predvsem s stališča ugotavljanja bodočega poklica delovnega invalida. Torej poklica, ki bi ga naj opravljal potem, ko bi bila njegova delovna zmožnost ugotovljena.

V tem zavod vsekakor popolnoma zadovoljuje potrebe in dela ažurno. Poleg tega pa se bori še s svojimi težavami, odkrito rečeno s sredstvi, s katerimi bi svojo službo lahko širše usposobil in izvajal.

In če odgovorim na drugo vprašanje. Potreba po taki organizaciji se čedalje bolj čuti. Vendar doslej do tega še ni prišlo in verjetno bodo novi predpisi, ki so stopili v veljavo s 1. januarjem 1973, tudi dali spodbudo k takemu razmišljanju. Mislim, da je to bolj odvisno od miselnosti in odnosa do vprašanja invalidnosti kot pa od finančnih in materialnih možnosti. Tako delovno organizacijo bi morale ustanoviti in se zanjo zavzeti vse delovne organizacije. Z združenimi močmi pa verjetno ne bi bilo nepremagljivih ovir za ustanovitev in obratovanje take delovne organizacije.

• **NČ: Tovariš Krulej, vi kot prvi predsednik društva telesnih invalidov v**

Velenu, lahko poveste, kako je bilo društvo ustanovljeno?

• **EVGEN KRULEJ:** Inicijativa za ustanovitev društva je prišla iz Beograda. Tovariš Jež iz Ljubljane pa je dosegel, da se je v Ljubljani ustanovil republiški iniciativni odbor. Potem so se začeli ustanavljati odbori tudi v občinskem merilu. Mi smo bili prvotno pod celjsko regijo, ker pa smo imeli precejšnje število invalidov, smo sklenili ustanoviti svoje društvo. In dobili smo ga, čeprav smo se od začetka srečevali s mnogimi težavami.

• **NČ: Kolikor vemo, je med Gorenjem in rudnikom obstajal dogovor glede zaposlovanja invalidov. Kako je glede tega v resnici in kakšna delovna mesta jim tam lahko nudijo?**

• **ALBIN MEDVED:** Tak dogovor je včasih res obstajal, vendar danes praktično ni nič od tega. Tehnološki proces Gorenja je namreč tak, da se v vsakem primeru invalidov izogibajo. Na drugi strani pa imajo dovolj mlajšega kadra. Tako iz leta v leto nisimo prišli skupaj in tudi danes se o tem več ne pogovarjamo, ker o tem niso hoteli nič slišati. Zato se

pridružujem mnenju, da bi bilo pametno ustanoviti pri nas novo delovno organizacijo za invalide.

Kajti mi imamo na rudniku nasičeno in se zato v celoti strinjam in podpiram tiste ljudi, ki razmišljajo o ustanovitvi takega podjetja. Mislim, da je naša družba poklicana, da tem ljudem pomaga, saj so oni za njo dali svoje zdravje. In če so izgubili zdravje, več ne morejo izgubiti.

• **EDO CENTRIH:** Naš pogovor naj končamo z eno ugotovitvijo: družba ceni delo delovnih invalidov in je zanje že nekaj storila. Vendar se tudi zaveda, da vsega še ni in da ni samo finančna pomoč vse, ampak vsestranska. Naj se invalidi vključijo v dogajanje družbe kot enakovredni člani, kajti invalidi ne odklanjajo sodelovanja pri izgradnji naše socialistične družbe. Želijo pa, da se jih obravnava kot take, ki ne morejo vsega in v celoti dati kot ostali, če pa že dajo, potem naj tisto, kar jim po zakonu pripada, tudi dobijo. To pa je vse, kar smo jim kot socialistična in humana družba tudi dolžni nuditi.

Razgovor sta vodila: Hilda Vrhovšek in Stane Vovk

Kadrovska komisija pri svetu delovne skupnosti upravnih organov

SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

ponovno razpisuje

naslednji prosti delovni mesti:

1. ŠEFA URADA TAJNIKA
2. ŠEFA PRAVNE SLUŽBE pri skladu za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč

razpisuje

naslednja prosta delovna mesta:

3. REFERENTA ZA KOMUNALNE IN NEGOSPODARSKE INVESTICIJE
4. REFERENTA ZA KOMUNALNE ZADEVE
5. GEOMETRA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1.: pravna fakulteta s 4-letnimi delovnimi izkušnjami

pod 2.: pravna fakulteta s 4-letnimi delovnimi izkušnjami

pod 3.: višja strokovna izobrazba gradbene smeri s 3-letnimi delovnimi izkušnjami

pod 4.: srednja strokovna izobrazba gradbene ali upravne smeri s 3-letnimi delovnimi izkušnjami

pod 5.: srednja tehnična šola geodetske smeri in 2 leti delovnih izkušenj.

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Stanovanje po dogovoru.

Poskusna doba traja za delavce z visoko in višjo izobrazbo 3 mesece, za ostale 2 mesece.

Kandidati naj pošljejo pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev 15 dni po objavi razpisa.

ŠE VEDNO TEŽAVE V POLYPEXU

V šoštanjskem podjetju industrija plastike Polypex so lansko leto uspešno končali, saj je zaključni račun izkazal pozitivno bilanco, vendar to še ne pomeni, da je podjetje prihodnost že zagotovljena. Zavedajo se, da bo to leto eno težjih. To kaže podatek, da bodo morali približno za 700 tisoč dinarjev povečati osebne dohodke delavcem, za 400 tisoč dinarjev več odvajati v stanovanjski sklad, izboljšati delovne naprave in da vse to zahteva ustvaritev najmanj dva milijona čistega dodatnega dohodka v primerjavi z lani, ko so dosegli samo 700 tisoč dinarjev.

Novo vodstvo se je marca lani srečalo z mnogimi problemi, ki so terjali čimprejšnjo odpravo, da bi lahko normalno poslovali. Značilno za tedanje stanje je bilo tudi to, da je precejšen del tehničnega kadra nastopal kot član kolektiva in kot kooperant zasebnik, ker je imel hkrati lastna proizvodna sredstva. To je pospeševalo politiko dezinvestiranja, ki je bila odločilna, da se je podjetje znašlo v takem položaju. Od začetka maja 1971 do septembra lani so imeli tudi blokiran žiro račun. Zaradi tega je podjetje izgubilo na poslovnem ugledu in je bilo v stagnaciji, ki se je izražala v slabih finančnih rezultatih, nizkih osebnih dohodkih, fluktuaciji delovne sile ter izgubi poslovnih partnerjev.

Tako dobljeno situacijo je sedanjemu vodstvu uspelo že delno odpraviti. Ziro račun je spet odprt, fluktuacija delovne sile se je zmanjšala, medsebojni od-

nosi so boljši, pretežno so tudi že sanirali zasedbo vodilnih in strokovnih delovnih mest, za več kot polovico so znižali terjatve do kupcev (na začetku lanskega leta so znašale sedem milijonov dinarjev); prav tako so za več kot polovico znižali obveznosti do dobaviteljev (te so bile v začetku lanskega leta 4,5 milijona dinarjev). V minulih letih so zanemarjali tudi obstoječo proizvodnjo. Lani pa so iz lastnih sredstev financirali 300 tisoč dinarjev za nabavo delovnih sredstev, kar je približno polovica vseh investicij minulih šestih let. Prav tako so izločili iz poslovnega sklada v trajna obratna sredstva približno 450 tisoč dinarjev ter odpisali 200 tisoč dinarjev zaradi nepravočasnih plačil, delno pa so tudi že napolnili rezervni sklad.

»Večletno neodgovorno poslovanje je privedlo podjetje v stanje, ki zahteva mnogo lastnega truda, požrtvovalnosti, seveda pa tudi kreditno pomoč dru-

gih, da v primernem času usposobimo podjetje za normalno poslovanje, je med drugim poudaril direktor Franc Tesovnik. Zato so se odločili za izdelavo sanacijskega programa ter zaprosili za kredite v višini pet milijonov dinarjev, s katerimi bi nabavili delovna sredstva, ki bi delno zamenjala dotrajane in nerentabilne stroje ter omogočila večji obseg proizvodnje. To je prva faza, ki je nujno potrebna za Polypex, če se hoče še naprej obdržati na tržišču. Pri tem bodo morali ustvariti tudi akumulacijo, ki bo omogočila normalno rast podjetja. V drugi fazi pa nameravajo dobiti novo ustrezno lokacijo, da bi razširili svoj proizvodni program in povečali realizacijo na višino srednje velike gospodarske organizacije. Ne izključujejo pa tudi, da bi sklenili sporazum z neko večjo delovno organizacijo, s katero bi potem skupaj organizirali tehnološki postopek za srednje ali veliko serijsko proizvodnjo.

Ob koncu je direktor Polypexa še poudaril, da v primeru, če ne bodo dobili pomoči, bi to pomenilo razvednotenje dosedanjih naporov, ne bi mogli naprej več jamčiti dobrega uspeha podjetja, obenem pa bi to pomenilo tudi socialni problem približno 200 zaposlenih.

Plače v praznih kuvertah

Danes niso več redke delovne organizacije, kjer izplačujejo osebne dohodke prek hranilnih knjižic ali prek tekočih računov. Tudi v velenjski občini je že nekaj delovnih organizacij, kjer se lahko pohvalijo s to novostjo.

V rudarskem šolskem centru in Vegradu izplačujejo vse plače prek hranilnih knjižic, v projektivnem biroju Velenje, Lesni Soštanj in Ljubljanski banki, podružnica Velenje pa del celotnega dohodka. Kot vsako novost so ljudje tudi to sprejeli z nekim nezaupanjem. Vendar nezaupanje kmalu splahni, ko spoznamo prednosti.

• IN KAKŠNE KORISTI PRINAŠA NOVO IZPLAČEVANJE?

Najprej bi morda lahko rekli, da gre za vzgojno funkcijo. S tem se ljudje navadijo na sodoben način poslovanja z denarjem. Lažje premislimo pri vsakem večjem nakupu kot pa če imamo denar v žepu, ko se odločamo v naglici. Potem ta oblika izplačevanja omogoča večjo materialno varnost denarja. Na banki so nam povedali, da so pogosti primeri, ko stranka prinese denar, ki je na najrazličnejše načine uničen. — Uničile so ga na primer miši, razne kemikalije itd. Prav tako so bančni delavci pogostokrat v neprijetnem položaju, ko morajo ljudem razlagati, da njihov denar ni več veljaven. Neposredna korist pa so vsekakor obresti, ki jih občani dobijo za vloženi denar. Obrestna mera znaša 7,5 odstotka.

• KAKŠNA JE KORIST PODJETJA, ČIGAR DELAVCI SO SE ODLOČILI ZA TAKŠNO IZPLAČEVANJE?

Delovna organizacija lahko dobi nazaj od banke 90 odstotkov vseh plač v obliki kratkoročnega kredita, ki ga lahko uporablja za odpravljanje svoje dejavnosti ali izplačevanje osebnih dohodkov. Gre pa še za splošno korist, ki jo imajo vsi — delovne organizacije, vlagatelji (delavci) in družba. S tem, ko banka dobi hranilne vloge, ima možnost sodelovati pri financiranju različne proizvodnje oziroma pri raznih investicijah. Sredstva občanov predstavljajo približno 20 odstotkov vsega denarja, s katerim razpolaga velenjska podružnica Ljubljanske banke. Kljub temu, da je vsem varčevalcem ves njihov denar vedno v celoti in kadar koli na voljo, pa lahko banka posoja ta denar tistim podjetjem, kjer ima zajamčeno, da ga bo dobila pravočasno nazaj. Zavedati se moramo, da če ne bi bilo tako visoko zbranih sredstev prebivalcev, prav gotovo ne bi mogli v bližnji preteklosti zgraditi toliko stanovanj, toliko šol in omogočiti našim delovnim organizacijam, da za razmeroma nizke odstopke povečujejo svojo proizvodnjo.

• KJE IN KDAJ JE MOŽNO DVIGNITI PLAČO?

Vsi vlagatelji, tudi tisti, ki dobivajo osebne dohodke prek hranilnih knjižic, lahko dvignejo denar pri okencah vseh poslovnih bank v Jugoslaviji in na vseh poštah v Sloveniji. S tem smo odkrili še eno prednost. Če se na primer odločimo za nakup v drugem kraju, se lahko na pot odpravimo kar brez denarja. Vzamemo le hranilno knjižico in potem v tistem kraju na pošti ali banki dvignemo toliko denarja, kolikor pač mislimo, da ga bomo zapravili. Tako skoraj ni bojazni, da bi denar med potjo iz-

gubili ali da bi si ga morda kdo »sposodil«. Poudariti pa je treba tudi to, da če bo treba, bo banka odpirala še dodatna okenca za izplačevanje v delovnih organizacijah.

• TEKOČI RAČUNI.

Na banki so nam tudi dejali, da bodo še v prvi polovici tega leta izvedli širšo akcijo odpiranja tekočih računov za občane. To pomeni, da bi namesto denarja dobili čeke, s katerimi bi potem opravljali nakupe in plačevali razne storitve.

• DANES SI DRUGAČE NE MOREMO ZAMISLITI.

Obiskali smo tudi šolski center, kjer je ta oblika izplačevanja dobila že svojo domovinsko pravico. Že novembra 1970 so začeli nagrade učencem izplačevati prek hranilnih knjižic. Kaj jih je k temu spodbudilo? Direktor Ivo Jamnikar je povedal, da med drugim tudi to, da so učenci, ki so dobivali kar dobre nagrade, premalo ali pa sploh niso varčevali. Posledica tega je bila, da so bili mnogi pogosto brez denarja. Še zlasti je bilo to neprijetno ob koncu šolanja, ko so si želeli kupiti novo obleko. Denarja niso imeli, doma pa jim ga tudi niso mogli dati. — Lahko si predstavljate fanta, ki je moral k vojakom, v denarnici pa ni imel niti dinarja. — Praksa pa je kmalu potrdila pravilnost te odločitve. Med drugim to potrjuje tudi tisti učenec, ki je privarčeval kar stari milijon.

Julija 1971 so se odločili, da bo ves kolektiv dobival »prazne kuverte«. Seveda je bil sprva med delavci rahel odpor, ker so pač mislili, da se bodo do tega denarja le težko dokopali. Ko pa so se prepričali, da ga lahko dvignejo kjerkoli in splahneli.

Denarja na hranilnih vlogah se je v šolskem centru nabralo že približno dva milijona. Če upoštevamo, da lahko kolektiv dobi nazaj 90 odstotkov denarja, jim resnično pomaga reševati morebitne probleme. Položaj pa bo seveda še boljši, ko bo vsak delavec imel vsaj eno plačo na hranilni knjižici.

Šoštanj pred novimi pridobitvami

Krajevna skupnost Šoštanj si je za letos zastavila kar obsežen delovni program. Obnovili oziroma asfaltirali bodo več cest.

Naj jih naštejemo le nekaj.

Obnovili bodo Koroško cesto od mostu pri tovarni usnja do osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh ter uredili okolico te šole, obnovili ter uredili javno razsvetljavo na Tovarniški poti od odcepa pri Koroški cesti do priključka na Heroja Gašperja cesto, to bodo storili tudi na cestah Heroja Gašperja, Matije Gubca in delu Koroške ceste. Prav tako bodo asfaltirali priključek odcepa pri Ažmanu na Koroški cesti, cesto heroja Rozmana na Kajuhovi cesti, asfaltirali dohod na kopalnišče, cesto v naselju heroja Serčerja itd.

Za ureditev okolice šole Biba Röck in nove telovadnice, bodo prispevali 350 tisoč dinarjev, delno pa bodo vzdrževali tudi stadion v Sirokem. Poleg urejanja komunalnih naprav na svojem območju pa bodo pomagali tudi okoliškim krajevnim skupnostim pri ureditvi njihovega programa. Tako bodo sodelovali pri urejanju ceste in žičnice v Zavodnjah ter lokoviške ceste od Graščine do Križnika.

Na zadnji seji krajevne skupnosti so poudarili, da bodo ta obsežen program lahko izpolnili le v primeru, če bodo imeli dovolj sredstev. Zato je bilo slišati zahtevo, da bi morali s pri-

spevkom za urejanje mestnega zemljišča, ki ga plačujejo občani in delovne organizacije z območja njihove krajevne skupnosti, razpolagati sami. To je tudi določeno v odloku o prispevku za uporabo mestnega zemljišča.

Krajevni odbor je sprejel sklep, da bodo financirali gradnjo nadomestnega ob-

jekta doma Svobode. Razrešili so dosedanja gradbeni odbor in imenovali novega. V njem so Matjaž Natek — predsednik, Martin Primožič, Miloš Volk, Ivan Gošnik in ing. Ciril Mislej.

Na seji so tudi zahtevali, da mora trgovsko podjetje Merx Celje že letos začeti graditi nov trgovski objekt. Kot je znano, je šoštanjski Merkur ob združitvi z Merxom postavil pogoj, da Merx zgradi nov trgovski dom, vendar tega doslej še niso

storili in je trgovina še vedno zasilno v sindikalnem domu.

Glede sindikalnega doma, ki je zdaj v upravljanju glasbene šole Velenje, pa so sprejeli sklep, da se ta objekt dodeli krajevni skupnosti Šoštanj pod istimi pogoji kot ga je dobila glasbena šola, ki ga namerava zdaj prodati. V zvezi s tem so tudi poudarili, da je bil dom zgrajen s prostovoljnim delom in denarjem članov sindikata iz Šoštanja.

Šoštanjčani so še vedno brez obljubljenega trgovine, ki jo je zagotovil celjski Merx, ko se je združil Merkur. Svet Krajevne skupnosti zdaj odločno zahteva, da Merx začne z gradnjo novega trgovskega doma že letos. Naš nevinar na to vprašanje ni dobil odgovora. Pri poslovni enoti Merxa v Šoštanju pa so obljubili, da se bodo v Merxu v prihodnjem tednu pomenili in odločili. Z njihovo odločitvijo bomo v naslednji številki seznanili bralce Našega časa. — Na fotografiji je zasilna trgovina v sindikalnem domu

Vtisi iz alpinistične šole

Odločila sem se in vpisala v alpinistično šolo, ki jo je pripravil Saleški alpinistični odsek. Nisem vedela, kakšen je njen program. Vpisala sem se z velikim »spostovanjem in čutom« do gora, ki so me vedno skrivnostno privabljale zavoljo njihovih veličin.

Sola se je pričela. Na predavanjih sem spoznala dejavnost Saleškega alpinističnega odseka, požrtvovalno delo naših alpinistov, ki se že drugo desetletje skoraj neopazno prebijajo v sam vrh jugoslovanskega alpinizma. Alpinisti iz Saleške doline so zabijali kline v težavne stene Kavkaza, Centralnih alp, Skandinavije, največ pa seveda v domačih gorah.

Naša skupina mladih pripravnikov alpinistov pa se je pozimi srečala z drugi-

mi alpinisti iz raznih krajev Slovenije. Imeli smo praktične vaje iz nadaljevanja alpinistične šole na Klemenškovi planini nad Logarsko dolino. Pod ostrenjem Ojstrice smo našo teoretično znanje prvič praktično preizkusili. Najprej smo spoznali, kako pristopimo varno v gorske višine. Spoznali smo lepote gora in tudi njihove nevarnosti. Vadili smo najrazličnejše veščine med drugim tudi, kako pomagamo ponesrečenemu in kako ga spravimo v dolino.

Veliko sem se naučila v teh dneh. Čeprav se nisem bila v steni, sem srečna, da sem bila v družbi alpinistov, ki so mi vlili voljo do premagovanja.

Olga Delopst
Velenje, Foitova 2

SEZANITE SE S PRAVILNIKOM PRAVNE POMOČI

Tudi službe pravne pomoči pri občinskih sindikalnih svetih so zaradi sprejetega zakona o odvetništvu dobile ustrezen status. Zato morajo vse službe imeti svoj pravilnik, s katerim se urejuje poslovanje in organizacijo teh služb, status delavcev, obračunavanje storitev in financiranje. Osnutek pravilnika je bil v splošni razpravi znotraj osnovnih organizacij sindikatov v naši občini. Pravilnik o poslovanju službe pravne pomoči bo nadomestil »sklep o organizaciji službe pravne pomoči«, ki ga je sprejelo predsedstvo občinskega sindikalnega sveta Velenje 1966. leta. Zaradi pomembnosti, pravilnik v celoti objavljamo.

Na podlagi 36. člena zakona o odvetništvu in drugi pravni pomoči (Ur. list SRS št. 29-264/72) in pravil občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje ter soglasja republiškega sekretariata za pravosodje in občo upravo SR Slovenije je predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje na svoji redni 41. seji dne 12. marca 1973 sprejelo naslednji

PRAVILNIK

o poslovanju službe pravne pomoči pri občinskem sindikalnem svetu Velenje

SPLOŠNE DOLOČBE

1.

S tem pravilnikom se ureja način in obseg dela službe pravne pomoči (v nadaljnjem besedilu »služba«), pravice in dolžnosti delavcev, ki nudijo pravno pomoč, financiranje službe ter pogoji in način zaračunavanja pravnih storitev.

2.

Občinski svet Zveze sindikatov Velenje (v nadaljnjem »sindikatu«) zagotavlja pravno pomoč za uveljavitev in varstvo samoupravnih pravic in koristi ter pravic iz delovnega razmerja članom sindikata s službo pravne pomoči.

3.

Služba je organizirana kot samostojna strokovna služba v okviru delovne skupnosti Občinskega sveta Zveze sindikatov v Velenju, in to pogodbeno z osebo, ki ima pravno fakulteto ter pravosodni izpit.

Služba posluje v Velenju in Soštanju, in to enkrat na teden v popoldanskem času.

Predsedstvo sindikata določa, v sporazumu z delavci službe in upoštevajoč predloge osnovnih organizacij sindikata, kateri dan v tednu nudi služba pravno pomoč z obvezo, da mora biti ta dan delavnik in da se služba organizira za poslovanje v popoldanskem času.

Služba ima svoj pečat z besedilom »Občinski svet Zveze sindikatov v Velenju — Služba pravne pomoči«. V sredini pečata je grb Zveze sindikatov Slovenije.

POSLOVANJE IN ORGANIZACIJA

4.

Služba svetuje in zastopa člane sindikata na njihovo zahtevo ali z njihovo privolitvijo, pri uveljavljanju pravic in dolžnosti iz medsebojnih delovnih razmerij, varstvu samoupravnih pravic, pravic iz zdravstvenega, invalidskega in pokojninskega zavarovanja iz stanovanjskih razmerij, ter pri uveljavljanju pravic ki so v zvezi z delovnim razmerjem.

Delavkam materam nudi služba vso pravno pomoč pri ugotavljanju očetovstva in uveljavljanju preživnine za mladoletne otroke.

5.

Služba daje članom sindikata pravne nasvete, jih zastopa pred sodišči in drugimi državnimi organi in organizacijami ter pred samoupravnimi organi in organizacijami združenega dela ter sestavlja vloge in listine o pravnih poslih in razmerjih.

6.

Služba lahko svetuje in zastopa tudi osnovne in občinsko organizacijo sindikatov ter njihove organe.

7.

Služba nudi pravno pomoč le tistim delavcem, upokojenecem in invalidom, ki so člani sindikata.

Ce delavec, upokojenec ali invalid ni član sindikata, pa želi stopiti v članstvo, je služba dolžna urediti njegovo članstvo praviloma pred nujenjem pravne pomoči.

8.

Služba pravne pomoči zastopa delavce in organizacije sindikata po pismenem pooblastilu, v katerem se označi obseg zastopanja.

9.

Služba lahko odkloni nudenje pravne pomoči in zastopanje delavca, če obstoje za to opravičljivi razlogi, zlasti pa, če delavec zlorablja brezplačno pravno pomoč ali če so njegove zahteve objestne.

Delavci službe so dolžni navesti v primeru odklonitve nudenja pravne pomoči, razloge za odklonitev.

10.

Delavec službe praviloma ne sme odpovedati prevzete zastopanja:

— če bi se položaj stranke zaradi tega poslabšal,
— če ne more dobiti takoj drugega zastopnika in
— če v postopku ni uspel s svojimi predlogi.

DELAVCI SLUŽBE PRAVNE POMOČI

11.

Delavci službe, ki dajejo pravno pomoč, so lahko le tiste osebe, ki imajo pravno fakulteto in pravosodni izpit ter izpolnjujejo splošne zdravstvene pogoje in so jugoslovanski državljani.

12.

Delavci, ki dajejo pravno pomoč so dolžni pri svojem delu skrbeti za ustavnost in zakonitost, se ravnati po načelih poklicne etike in vestno opravljati svoje delo.

Delavci službe so dolžni vestno in požrtvovalno zastopati stranke in zanje uporabiti vsa možna in zakonita sredstva.

13.

Delavci službe so dolžni že v naprej seznaniti stranko s potekom postopka v njeni zadevi. O svojem delu so dolžni stranko redno obveščati ter ji omogočiti vsak vpogled v stanje stvari, jo poučiti o dejanskem stanju zadeve in o pravnih vprašanjih ter ji sporočiti podatke iz sodnih in drugih

spisov ali iz opravljenih razgovorov z zastopniki nasprotna stranke.

14.

Med zastopanjem stranke je potrebno posebno skrb posvetiti shrambi njenih listin ter listin, ki jih je predložila na vpogled nasprotna stranaka ali drugi državni in samoupravni organi. Ob prenehanju zastopanja se stranki na njeno zahtevo vrnejo vse listine.

15.

Delavec službe je dolžan varovati kot tajnost, kar mu je zaupala stranka, ki se je obrnila nanj po pravno pomoč in tudi ni dolžan pričati o tistem, kar mu je stranka zaupala. Dolžnost varovanja tajnosti poslovanja in dela v Službi pravne pomoči velja tudi za administrativno-tehnično osebje.

16.

Služba pravne pomoči se poslužuje administrativno-tehničnega osebja pri občinskem svetu Zveze sindikatov Slovenije v Velenju ter administrativnega in strokovnega osebja, s katerim sklene civilno-pravno razmerje.

OBRAČUNAVANJE STORITEV

17.

Služba daje pravno pomoč vsem v 4. členu pravilnika navedenim osebam in organizacijam brezplačno.

Drugim osebam služba odklanja nudenje pravne pomoči, v kolikor pa jim pravno pomoč nudi, zaračunava isto po odvetniški tarifi. Enako zaračunava pravno pomoč osebam, navedenim v 4. členu tega pravilnika, v kolikor jim daje pravno pomoč izven obsega pravne pomoči kot je zapisano v citirani točki.

V zastopanju delavcev in organizacij pred sodišči služba priglaja svoje stroške v breme nasprotna stranke po določbah odvetniške tarife.

FINANCIRANJE SLUŽBE PRAVNE POMOČI

18.

Služba pravne pomoči se financira iz proračuna Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje.

KONČNE DOLOČBE

19.

Za vodenje evidence ima služba »seznam o nujenju pravne pomoči« in »vpisnik strank«.

Služba ima v svojem sestavu tudi strokovno knjižnico in vodi seznam pravne literature.

Ta pravilnik stopi v veljavo osmi dan po sprejemu. Sklep o formiranju Pravnih posvetovalnic s tem preneha veljati.

Predsedstvo Občinskega sveta Zveze sindikatov Velenje lahko po potrebi izda navodila za izvrševanje tega pravilnika.

Datum: 12. 3. 1973
Številka: P-001-78/1-1973
Predsednik:
Teodor Jelen, dipl. iur.

Fluorografiranje in njegov pomen

Fluorografiranje bo v naši občini izvedeno od 21. maja do 2. junija. Zaradi te množične akcije, bi vam radi fluorografiranje pred tem malo podrobneje predstavili in tudi povedali, kakšen namen ima to množično slikanje pljuč.

Fluorografija ima namen, da pravočasno odkriva med prebivalstvom vsa poznana obolenja prsnega koša. Najpomembnejši obolenji, ki jih množična fluorografija uspeva pravočasno odkrivati, sta tuberkuloza in pljučni rak.

V času od leta 1957 do leta 1972 je bilo celotno prebivalstvo Slovenije v starosti nad 19 do 24 let že četrtič fluorografirano. Skupno je bilo v tem času slikanih 5.117.529 oseb. Rezultati fluorografskih pregledov so ponovno pokazali, da med tisoči navidezno zdravimi osebami žive povprečno trije skriti bolniki, ki jih šele fluorografija opozori na aktivno pljučno tuberkulozo.

Pri nas bosta v tej akciji sodelovali dve ekipi. To bosta ekipi A in B. Plan obeh ekip se sestoji iz pesameznih fluorografskih baz, ki pa morajo imeti na razpolago ustrezen električni tok. Ekipa A bo fluorografirala lažje dostopne baze, težje dostopne pa bo prevzela ekipa B, ki ima manjše in okretnije vozilo. Takšna ekipa lahko v eni uri pregleda 120 oseb, se pravi, da lahko v enem dnevu v rednem delovnem času opravi pregled 840 ljudi.

V velenjski občini ostaja tudi odlok na podlagi katerega bodo fluorografirani vsi, ki so že dopolnili 18. leto starosti, razen nosečnic.

Po vsem tem vidimo, da de fluorografiranje ni treba imeti odpora, saj nas pravočasno opozori na vse možne bolezni, ki se lahko razvijejo v našem prsnem košu. Današnji čas pa je kot ustvarjen za razvijanje novih bolezni ob onesnaženju zraka in še drugih dejavnikov, ki povzročajo bolezenske klice.

ZADNJE vesti

Krajevni praznik v Ravnah

V počastitev 29-letnice prihoda in bojev XIV. divizije v Ravne nad Soštanjem sta krajevna organizacija ZB NOV in krajevna skupnost pripravili proslavo. V Ravnah so tokrat že

petnajstič proslavili svoj krajevni praznik. Na slovesnosti sta spregovorila Franc Hudomalj in Ivan Stropnik. Kulturni spored pa so izvedli učenci osnovne šole.

Gaberčani za dan žena

Krajevne organizacije v Gaberkah so v nedeljo, 11. marca pripravile proslavo v počastitev praznika delovnih žena. Kulturni spored je pripravila Fanika Hare, ki pri domačem gasilskem društvu odgovarja za kulturno prosvetno delo. V pestrem sporedu pa so nastopili še pevci gasilskega zbora, ki ga vodi pevovodja

Ivan Naraločnik, pionirji in mladinci pa so recitali in povedali nekaj skečev. Dvorana v gasilskem domu je bila nabit polna. Zbrale so se domala vse žene, pa tudi mož in fantov ni manjkalo.

Pozdravni govor je imel predsednik gasilskega društva Franc Spital, o pomenu praznika žena pa je spregovorila Fanika Hare.

Vaška strojna skupnost

V Rečici ob Paki so ustanovili vaško strojno skupnost. Domenili so se, da bodo kupili stroj za obiranje hmelja. Potreben denar bodo vaščani prispevali deloma sami, največ pa ga bodo dobili od ERE TOZD obrat kmetijstvo Soštanj. Tu bodo najeli potrebno posojilo. Obiralni stroj bo veljal okrog 400 tisoč dinarjev.

Od TOZD obrat kmetijstvo bodo dobili v uporabo

tudi kombanj. Vaščani pa razmišljajo o tem, da bi v prihodnjih letih kupili še več kmetijskih strojev in jih vključili v vaško strojno skupnost. Do te zamisli so prišli zaradi tega, ker se posameznim kmetovalcem ne izplača kupovati tako drago kmetijsko mehanizacijo, če pa jo bodo vsi skupaj rabili, bo na posameznika prišel manjši delež za nakup.

V Šmartnem ob Paki darovali kri

V Šmartnem ob Paki so letos februarja že imeli krvodajalsko akcijo. Na odvzem krvi je prišlo kar 167 krvodajalcev (lani 137), po pregledu zdravstvene ekipe pa so kri odvzeli 141 krvodajalcem. Na odvzem so prišle predvsem gospodinje in kmečki živelj iz okolice

Šmartnega. Oni, ki so zaposleni, bodo kri dali na odvzemih v podjetjih. Med darovalci nedavnega odvzema so bili tudi takšni, ki so kri darovali že dvajsetič in večkrat. Naj posebej omenimo Ivana Podgorška, p. d. Vršana iz Rečice ob Paki.

Seja izvršilnega odbora LB

V torek, 20. marca so na 6. redni seji izvršilnega odbora Ljubljanske banke, podružnice Velenje, razpravljali o načinu kreditiranja stanovanjske izgradnje v letošnjem letu in obravnavali nekaj kreditnih zahtevkov. Poleg tega pa so pregledali zaključne račune gospodarskih organizacij velenjske občine za leto 1972. Člane izvršilnega odbora bančne podružnice so tudi seznanili o dvajsetem rednem zboru Ljubljanske banke.

Finančni načrt TIS

Na zadnji seji izvršnega odbora temeljne izobraževalne skupnosti Velenje, ki

je bila v sredo, 21. marca, so obravnavali osnutek finančnega načrta. Letos naj bi imela temeljna izobraževalna skupnost dohodkov v višini 21.800.992 dinarjev. Osnovne šole bi porabile 14.581.500 dinarjev, posebna šola 917.800, vzgojno varstveni zavodi 1.408.500, glasbena šola 711.300, preostala sredstva pa bodo potrebna za drugo dejavnost TIS in stroške strokovnih služb ter 2 milijona dinarjev za sofinanciranje tehniške srednje šole v Velenju.

Dopisujte
in
sodelujte

TERITORIALCI PRENOČILI NA SNEGU

Sredi noči je zagorela luč za zastrtim oknom pisarne štaba partizanske enote občine Velenje. Posamezni člani štaba so prihajali drug za drugim z nahrbtniki na ramah, resnih obrazov, zaskrbljeni, čakale so jih velike naloge.

Komandant je mrščil svoje košate obrvi nad popisanim koščkom papirja, ga obračal in znova bral, kot da bi ga hotel celega vtisniti v spomin. Kazalci so rezali v noč in opozarjali, da je treba hitro ukrepati, ker časa ni veliko.

... »Diverzantske skupine in posamezniki skušajo ilegalno prekoračiti avstrijsko-jugoslovansko mejo. Naše obmejne enote so okrepile kontrolo. Enote milice in UJV uspešno nadzorujejo zaledje. Partizanske enote morajo na najbolj izpostavljenih mestih kontrolirati in blokirati prehode...«

V prvem jutranjem svitu je kolona vozil odpejla pod zasnežene gore.

»Halo, tukaj Sova, kličem Risa! Javi se!«

»Tukaj Ris — sporočam: 154 (delajte po planu)!«

»Razumem — 154!«

»Zaključujem, hvala.«

Ko so vozila obtičala v visokem snegu, so se škornji zagrizli v ledeno skorjo in borci so prišli na Sleme nad Zavodnjami.

»Tu smo.«

vihar, suhljice, veje, sneg... Vse smo uporabili. Dve uri in pol dela je zadostovalo, da smo postavili bivake, ki so nudili toliko zaščite, da je bilo mogoče v njih spati. Prvo noč je bilo še nekaj pomanjkljivosti. Nekateri borci niso mogli verjeti, da sneg lahko daje dobro toplotno zaščito, čeprav je ledeno mrzel. Toda vsi tisti, ki svojih bivakov niso na debelo prekrili s snegom, so ponoči drgetali od mraza. Predvsem Sova 2 se je preveč zanašala na taborni ogenj, zato so drugo jutro takoj pričeli z delom drugega bivaka, ki se je potem izkazal kot najboljši. Izkušnja več.

Seveda pa nismo vsi delali bivakov. Ris in Sova sta stalno pošiljala sporočila in povelja: »Kontrolirajte cesto, pošljite patrolo, povežite se z odborom SLO, takoj pošljite kurirje...« Dela je bilo čez glavo in šele s temo so se tabori počasi umirili.

Daleč pred prvim svitom so radijske antene ponovno prisluhnilo nevidnim valovom in posredovale števil-

ni več pozornosti in prvo napako bo težko popraviti.

Kmalu je prišlo sporočilo od domačega upravnika koč, da je sovražnik zapustil koč. Situacija se je v trenutku spremenila. Imeli smo precej dela, da smo ga izsledili in da smo pričeli z obkoljevanjem na precej širšem področju. Veliko so nam koristile sledi v snegu, ki pa vedno niso bile najzanesljivejše. No, kmalu smo obroč toliko stisnili, da smo pričeli z organiziranim napadom. »Plavi« so se dolgo upirali, ker so imeli dosti boljše oborožitev, skoraj samo avtomatsko orožje, nazadnje so poiskovali s prebojem, vendar smo mu sledili trdo za petami in ga »uničili«.

Druga noč je bila še hladnejša. Živo srebro je zdrknilo na -14°C . Pod nogami je škripalo, mesec pa je ob enih zašel za ozorjem. In ob dveh ponoči je pri vseh treh taborih zagledljalo. »Sovražnik« je s prepadi v tabore poizkušal zadati kar najtežji udarec. Toda straže so bile na mestu in so pravočasno opozorile moštvo. Borci so odgovorili z ognjem še predno je »plavi« prišel do pol poti od stražarskega mesta do

koder je prišla, le s to razliko, da sedaj baterije obsvetijo vsak grm in vsako smreko. Zdravnik je že opozorjen. Sistematično iskanje v gozdu se prične.

Toda Jože sam pride nasproti.

»Stoj! Kdo gre?«

»Izvidnica! Iščemo Jožeta.«

»Jože sem pa jaz,« se odreže.

»Kje pa si hodil?«

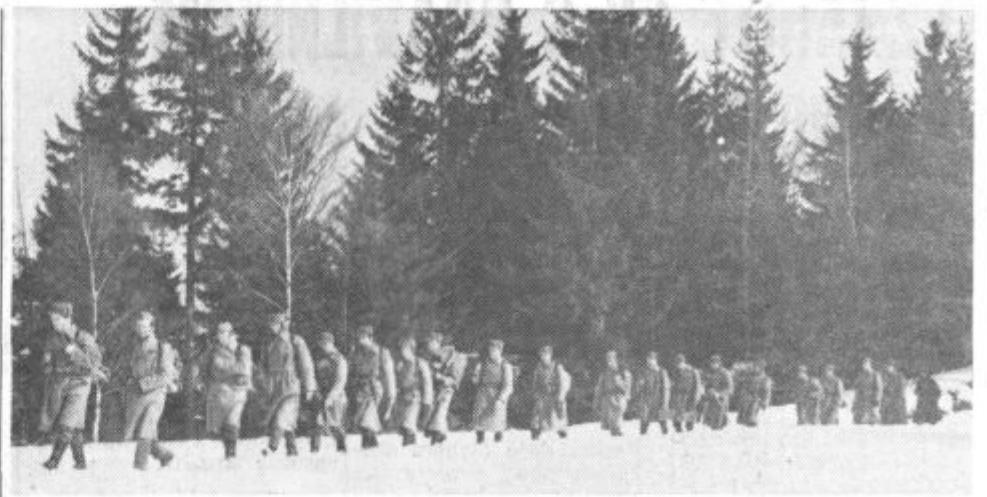
»V temi sem izgubil zve-

zo z vami. Bil sem pretrujen, da bi sledil. Malo sem moral počivati«. Rdeče premle roke so pričale, da je ležal na snegu, mogoče celo v nezavesti. Mraz ga je zopet spravil pokonci. Sicer pa je sedaj važno le to, da smo ga našli.

Zjutraj smo pospravili, očistili orožje in krenili proti domu. Premočeni, utrujeni, neprespani, vendar veseli, da je vaja uspešna. Glavni namen vaje je bil

preizkusiti taborjenje v snegu brez kakršnihkoli sredstev, razen tistih, ki jih borci nosijo s seboj. Posebno druga noč je pokazala, ne samo da je to sploh mogoče tudi pri -14°C , pač pa je bilo v bivakih tako toplo, da se je pričel topiti celo sneg ob stenah. Za vse nas je to bila velika preizkušnja in za to izkušnjo smo močnejši.

Napisal
Stefan Dolejši

Kolona na pohodu

Tabor sredi zasneženega gozda

Komandir je zadnjič kontroliral s karto in kompasom v roki, če smo prišli na pravo mesto, nato smo hitro poiskali primeren prostor za tabor in pričeli z delom. Skoraj nevidna sled dima med smrekami je oznanjala da je kuhar že pričel taliti sneg za golaž.

Presenečeni smo bili, koliko gradiva je bilo v neposredni bližini tabora. Drevesa, ki jih je izruval

ke, ki so se v radiografistovi beležnici spreminjale v nova sporočila in povelja.

»Sovražnik je zasedel koč na Slemenu. Kaže, da je vso noč pešačil in se verjetno spravlja k počitku. Takoj obkolite koč!«

Iz vseh treh taborov so se kmalu nato pričele viti kolone. Tiho, skoraj neslišno so prihajale iz treh smeri vedno bliže svojemu cilju.

Toda sovražnik je opazil predhodnico, ki ni bila dovolj pazljiva in je takoj streljal. Postal je jasno, da je zelo previden in da je potrebno tudi z naše stra-

tabora. »Plavi« se je moral umakniti.

Streljanje je utihnilo precej pred zoro. Na obeh straneh so pregledali izgube. »Plavi« je ugotovil, da manjka Jože. Še enkrat so šteli, Jožeta ni bilo.

Kaj storiti?

Kje naj ga iščemo?

Kdo ga je videl nazadnje? Je zašel?

Polno vprašanj brez odgovorov. Bila je samo vaja, sedaj pa gre zares. Če je Jože obležal v snegu, lahko še pred svitom zmrzne. Takoj ga moramo iskati.

Utrujenosti ni več, kolona se ponovno napoti tja, od

SVET ŠOLSKEGA CENTRA VELENJE OBJAVLJA VPIS UČENCEV

v šolskem letu 1973/74

- 150 učencev v 1. letnik triletna rudarske poklicne šole
- 120 učencev v 1. letnik triletna kovinarske šole
- 90 učencev v 1. letnik triletna elektro-poklicne šole — jaki tok
- 30 učencev v 1. letnik triletna elektro-poklicne šole — šibki tok (poklic RTV mehanik)
- 25 učencev v 1. letnik triletna poklicne šole za tehniške risarje
- 50 učencev v 1. letnik tehniške šole — rudarski odsek
- 50 učencev v 1. letnik tehniške šole — elektro odsek, šibki tok
- 50 učencev v 1. letnik tehniške šole — elektro odsek, jaki tok

Pogoji vpisa in šolanja:

pod 1. Kandidati morajo uspešno končati vsaj 6 razredov osnovne šole, biti morajo zdravi in sposobni za opravljanje rudarskega poklica. Učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra.

Učenci dobivajo mesečne nagrade. Po odštetu vseh stroškov stanovanja in prehrane, dobi učenec za odlični uspeh še:

- v 1. letniku 220 din
- v 2. letniku 330 din
- v 3. letniku 440 din

pod 2., 3., 4., 5. Za vpis v te šole morajo imeti kandidati uspešno končanih 8 razredov osnovne šole in da so zdravi. Tudi ti učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra, prav tako prejemaajo mesečne nagrade, ki so odvisne od uspeha pri šolanju in vedenja.

V kovinarski poklicni šoli usposabljammo učence za naslednje poklice: ključavničar, rezkalec, strugar, orodjar, kalilec. V elektro poklicni šoli — jaki tok se učenci usposabljaajo za poklic obratovni električar.

pod 6. Vpišejo se lahko učenci, ki so uspešno končali 8 razredov osnovne šole in 3 razrede rudarske poklicne šole.

Šolanje traja 3 leta, učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra.

pod 7., 8. Vpišejo se lahko učenci, ki so končali 8 razredov osnovne šole z odličnim ali prav dobrim uspehom in ki so zdravi.

Šolanje traja 4 leta, učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra.

Pred sprejemom bodo vsi kandidati zdravniško pregledani.

Podrobnejše informacije lahko dobite na šolskem centru Velenje ali ob obiskih predstavnikov na posameznih šolah.

Predprijave lahko pošljete takoj na naslov: Šolski center Velenje, Prežihova 3.

Mladi temelj socialistične družbe

PRVA SEJA OBČINSKE
KONFERENCE ZMS
V NOVEM SESTAVU

V ponedeljek so imeli mladinci prvo sejo občinske konference novega mandata. Podali so poročilo o delu predsedstva OK ZM Velenje in o delu posameznih komisij. Strinjali so se, da morajo biti mladi vsekakor prisotni pri reševanju vseh perečih vprašanj in se obenem tudi zavzemati na nadaljnjo demokratizacijo naše države in za razvoj samoupravnega socializma.

Predsedstvo ali člani predsedstva so imeli več ali manj stalne stike z republiško konferenco ZMS in medobčinskim svetom občinskih konferenc celjske regije. Neredko so imeli pri delu težave, ker posamezniki niso svojih nalog vestno opravljali.

Med pomembnejšimi akcijami, ki jih je predsedstvo opravilo skupno s komisijami, so naslednje: akcija »Mladi samoupravljalec«, ustanavljanje aktivov v vseh krajevnih skupnostih in TOZD, sodelovanje z mlad. organizacijo Kreinsjugendring iz Esslingena in še druge.

Vsi člani predsedstva so delali v posameznih komisijah. Vseskozi pa je bila prisotna težnja, da delajo komisije na osnovi programske usmeritve in skupnih dogovorov z ustreznimi komisijami pri republiški konferenci samostojno. Tako je OK ZM Velenje lani marsikaj storila in verjetno bodo tudi letos svoje delo uspešno nadaljevali. Zavedajo se namreč, da je mlada generacija nosilni temelj naše socialistične družbe.

Smučanje je med delavci priljubljeno. Zato v sklopu delavskih športnih iger prireajo tekmovanja. Pred nedavnim je na Mali Kopi (od tam je naš posnetek) tekmovalo 150 delavcev iz 16 delovnih organizacij velenjske občine

200 šolarjev tekmovalo na Golteh

Na Golteh je bilo občinsko prvenstvo v veleslalomu za učence osnovnih in srednjih šol velenjske občine. Sodelovalo je več kot 200 tekmovalcev.

Srednješolci so tekmovali v snežnem metežu, zato so imeli nekoliko krajšo progo. Pri dekletih so zmagale gimnazijke, pri fantih pa so prvo mesto osvojili učenci šolskega centra. Osnovnošolci so imeli dan pozneje odlične snežne razmere in so tekmovali na 700 m dolgi progi z 20 vratci. Tekmovanje so organizirali telesnovzgojni pedagogi ob pomoči učiteljev iz osnovnih šol.

Rezultati: **cicibanke:** 1. Polonca Lampe (GS) 52,4, 2. Nataša Zakeršnik (BR) 59,6, 3. Nika Tevž (SM) 61,1, 4. Tanja Pečovnik (MPT) 68,5, 6. Patricija Rudolf (GS) 72,1; **cicibani:** 1. Franci Smon (TOP) 50,4, 2. Franc Korber (SM) 50,9, 3. Damjan Miklavc (GS) 56,7, 4. Matjaž Kočevar (BR) 61,6, 5. Aleš Zevart (MPT) 63,9; **mlajše pionirke:** 1. Irma Melanšek (III) 1:04,8, 2. Saša Piano (GS) 1:07,3, 3. Suzana Cesar (MPT) 1:08,4, 4. Desanka Krofi (III) 1:13,4, 5. Simona Jakovljevič (III) 1:14,0; **mlajši pionirji:** 1. Radovan Gaber (III. OS) 1:03,6, 2. Darko Meh (III. OS) 1:04,4, 3. Mitja Horvat (GS) 1:04,8, 4. Gorazd Salej (III. OS) 1:06,0, 5. Mičo Bajec (BR) 1:17,8; **starejše pionirke:** 1. Irena Zevart (MPT) 1:02,0, 2. Suzana Zager (BR) 1:09,1,

3. Karmen Bajec (BR) 1:09,1, 4. Milojka Kovač (KDK) 1:12,5, 5. Ela Tkavc (MPT) 1:13,8; **starejši pionirji:** 1. Igor Pečovnik (MPT) 1:01,7, 2. Janez Mazec (BR) 1:03,0, 3. Aleš Zavalovšek (GS) 1:03,3, 4. Karel Hudobreznik (BR) 1:04,1, 5. Ivan Stropnik (BR) 1:05,0; **mlajše mladinke:** Darja Rabič (Gimn.) 32,0, 2. Alenka Hojan (MPT) 39,4, 3. Saki Janežič (GS) 56,9, 4. Mija Zamernik (SM) 66,4; **starejše mladinke:** Nevenka Kugonič (Gimn.) 30,9, 2. Mateja Delak (Gimn.) 30,9, 3. Mateja Stajner (Gimn.) 31,2, 4. Anda Ambrožič (Gimn.) 37,0; **članice:** Zora Valenčak (Gimn.) 40,3; **mlajši mladinci:** 1. Rajko Špital (RSC) 28,2, 2. Marko Vučina (Gimn.) 28,9, 3. Vlado Oremuž (GS) 30,0, 4.—5. Marjan Vrčkovnik (RSC) 30,2, Vojko Stiplovšek (Gimn.) 30,2; **starejši mladinci:** 1. Igor Penšek (RSC) 26,8, 2. Aco Sagmajster (RSC) 27,7, 3. Gregor Foran (Gimn.) 29,0, 4. Jože 4. Delopst (RSC) 29,9, 5. Bernard Zager (Gimn.) 31,1; **člani:** 1. Savo Lah (RSC) 27,4, 2. Marko Klemenčič (Gimn.) 27,9, 3. Božo Tkavc (Gimn.) 28,3, 4. Ado Cverlin (Gimn.) 29,0, 5. Branislav Strgar (RSC) 29,5.

MLADINCI EKIPNI DRŽAVNI PRVAKI

Na državnem prvenstvu v krosu v Križevcih so sodelovali tudi atleti AK Velenje. To je bilo doslej najštevilnejše tekmovalje, saj je nastopilo kar 414 tekačev iz 52 klubov Jugoslavije.

Velenjčani so dosegli lep uspeh. Ekipno so zmagali pri mlajših mladincih, tekli pa so Ivan Bizjak, Bojan Britovšek, Zvone Hižar in Bojan Ojsteršek. Odlično se je uvrstila Andreja Sverc na 3. mesto pri mlajših mladinkah.

Za ekipo sta tekli Renata Zupančič in Irena Zemljak ter dosegli 4. mesto. Člani so se uvrstili na 6. mesto. Tekli pa so v postavi Milan Balek, Tone Vedenik, Stanko Koselj in Ivan Urbancej. Republiški prvak v krosu Edo Hojan se je kljub poškodovani nogi uvrstil na 10. mesto. Ekipno so atleti AK Velenje dosegli 7. mesto in tako bili drugi najboljši slovenski atletski kolektiv na letošnjem državnem prvenstvu v krosu.

DVE ZMAGI ELEKTRE

V okviru zimskega prvenstva Stajerske v košarki so imeli največ uspeha košarkarji ZKK Maribor. Tekmovanja so se udeležili tudi Soštanjčani. Igralci Elektre so v tej močni konkurenci premagali obe ekipi Branika. Najprej so premagali prvo ekipo Branika z rezultatom 88 : 72 (45 : 35),

nato pa še drugo z rezultatom 75 : 49 (36 : 24). Najuspešnejši igralec Elektre je bil Krištan, izkazala pa sta se tudi Koren in Polovšak.

Na prvenstvu so sodelovali ZKK Maribor, Marles (MB), Radenska in Branik z dvema ekipama,

Pomembno je sodelovati

»Ni najbolj pomembno zmagati, pomembno je sodelovati, s temi besedami je med drugim pozdravil podpredsednik zveze sindikatov Slovenije Jože Globočnik skoraj 400 tekmovalcev, ki so se zbrali na prvem sindikalnem prvenstvu v republiškem veleslalomu v Kranjski gori.

Nastopila je tudi ekipa občinskega sindikalnega sveta Velenje za katero je tekmovalo deset tekmovalcev, od tega štiri ženske. Velenjčani so svoj nastop povsem opravili, saj so med 36 reprezentancami občinskih sindikalnih svetov zavzeli 9. mesto.

Posamezniki so tekmovali v različnih starostnih skupinah. Najuspešnejša je bila Roza Kugonič, ki je v skupini najstarejših žensk zavzela 9. mesto. Krista Košič je bila 11., Zala Cesar 12. in Franja Turičnik 19.

Moški pa so se uvrstili na naslednja mesta: Herbert Košič 12., Tone Hojnik 24., Venčeslav Tajnik 21., Jože Vučina 14., Oto Kugonič 18. in Marjan Pistotnik 14.

43 VELENJSKIH PLANINCEV NA STOLU

V spomin na 20. februar 1942, ko je 40 borecav Cankarjeve čete bilo na pobočjih Stola neenak boj z 2000 Nemci, organizira občinski odbor ZZB NOV Jesenice vsakoletni zimski pohod na najvišji vrh Karavank.

Letošnji spominski pohod, ki je bil 25. februarja, je bil že osmi zapored in doslej najštevilnejši. Pri Prešernovi koči na Malem

Stolu (2193 m) se je zbralo nad 600 udeležencev iz vse Slovenije, med njimi 43 iz Saleške doline.

Na predlog Planinskega društva Velenje je bila vključena v spominsko slovesnost tudi pozdravna brozjavka tovarišu Titu. Prečitala jo je Cveta Vrtačnik, dijakinja velenjske gimnazije.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in starega ata

RUDIJA VRČKOVNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami čustvovali, izrekli sožalje, podarili vence in cvetje ter ga spremili na zadnji poti. Posebno zahvalo dr. Demšarju, dr. Dečku in vsemu medicinskemu osebju na odd. Planika ter ostalim iz bolnice Topolšica, ki so nam priskočili na pomoč. Za tolažilne besede se zahvalujemo g. župniku Francu Šmonu iz Zavodnj in govrnikom. Iskrena zahvala gasilskemu društvu Pesje in kolektivu Lesne Soštanj.

Zalujoči žena Marjetka, hčerke Marija, Anica, Greta in Ivanka z družinami.

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi našega ljubega moža, očeta in starega očeta

JOŽETA KOTNIKA

se iskreno zahvaljujemo sosedom, ki so nam v teh težkih trenutkih pomagali in nas tolažili. Posebno se zahvaljujemo dr. Stanetu Demšarju in duhovnikom.

Lepa hvala govrnikom Francu Hudomalu in Zdravku Mevcu za poslovilne besede ter pevcem za ganljivo petje. Iskrena hvala vsem, ki so darovali vence in cvetje in vsem, ki so ga spremljali na zadnji poti.

Globoko žalujoči žena Marjeta, sinovi in hčerke Jože, Marija, Adolf, Zdravko, Franc, Elica z družino ter Branko, Stanko in Milan.

ZAHVALA

Prerano nam je bolezen iztrgala dragega brata in strica

IVANA GOLTNIKA

RUDARJA IZ MEZICE

Zahvaljujemo se vsem, ki so izrekli sožalje, ga spremljali na njegovi zadnji poti in podarili vence ter cvetje.

Posebno zahvalo medicinskemu osebju na kirurgiji v bolnici Slovenj Gradec. Iskrena zahvala govrniku za tolažilne besede in kolektivu rudnika Mežica.

Zalujoči sestre in bratje

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in brata

VALENTINA VENIŠNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami čustvovali, izrekli sožalje, darovali vence in cvetje.

Posebno zahvalo pevcem in g. župniku za tolažilne besede.

Zalujoči: žena Marija, sinova Zdravko, Tone, hčerka Marija ter ostalo sorodstvo

NESREČE

• Ivica Ošep je z osebnim avtomobilom CE 518-32 v križišču Prešernove in Celjske ceste zavil v levo na prednostno cesto in zaradi izsiljevanja s sprednjim odbijačem trčil v silva Čretnika, ki se je peljal s kolesom s pomožnim motorjem.

• Po Saleški cesti je zavijala v levo na Kidričevo Majda Dobriča, ki je peljala osebni avtomobil CE 417-47. Izsiljevala je prednost in se ji je zaradi tega v desna avtomobilska vrata zadela Milan Jelen, ki je vozil kolo s pomožnim motorjem. Jelen je padel po cesti in si poškodoval levo ramo ter kolenno. Majda Dobriča je ponesrečenega odpeljala v velenjski zdravstveni dom.

• Po Rudarski cesti je z osebnim avtomobilom CE 458-55 proti križišču pripeljal Anton Seliga. Ustavil je svoje vozilo in se prepračil, če je Prešernova cesta prosta. Ko je zapeljal še nekaj metrov naprej je za njim s precejšnjo hitrostjo pripeljal Avgust Vizintin in se s sprednjim delom avto-

mobila CE 327-92 zadela v zadnji del Seligovega vozila. Čeprav je Vizintin zaviral, nesreče ni mogel preprečiti.

• V Saleku pri hiši številka 25 je v desnem ostrem ovinku zaneslo Vinka Mravljaka, ki je 7. marca nekaj minut po polnoči peljal z osebnim avtomobilom proti Velenju. Do nesreče je prišlo, ker je Mravljak prehitro pripeljal v ovinek. Avtomobil je zaneslo s cestišča in se je prevrnil ter obstal na strehi. Voznik je takoj po nesreči odšel na dom v Topolšico 97, kjer so ga našli miličniki. Bil je poškodovan po glavi in roki. Kazal pa je znake vinjenosti.

• Na Saleški cesti, pred stavbo občinske skupščine, se je nenadoma ustavila voznica osebnega avtomobila CE 411-56. Brez, da bi Prelogova nakazala spremembo smeri vožnje, je zavila v levo. Zaradi tega je za njo vozeči osebni avtomobil CE 172-61, ki ga je vozil Franc Naraks, zadela v desna vrata. Poškodovan ni bil nihče, gnozne skode pa je nastalo približno za 500 dinarjev.

PODPISALI SO SAMOUPRAVNI SPORAZUM

(Nadaljevanje s 1. strani)
zdrženega dela (naj pove-
mo, da so to vse podpisni-
ce) s tretjimi osebami in
določa, katere posle oprav-
lja za njih združeno pod-
jetje.

Najvišji samoupravni or-
gan združenega podjetja je
skupščina, ki jo sestavlja-
jo člani delegacij, izvoljeni
v organizacijah združenega
dela. Skupščina sprejema
letne sklepne račune, raz-

vojne in gospodarsko-fi-
nančne načrte, poslovni-
ke o delu, pravilnike namen-
skih skladov združenega
podjetja, razne samouprav-
ne akte, dolžna pa je tudi
dajati smernice za poslov-
no in razvojno orientacijo
združenega podjetja, spre-
jemati kriterije za poslov-
no učinkovitost itd. Skup-
ščinski izvršilni organi so
odbori in sicer za progr-
miranje in razvoj, za trži-

šče, gospodarsko načrtova-
nje ter za organizacijo in
kadrovske politiko. Indivi-
dualni izvršilni organ je ge-
neralni direktor združenega
podjetja, ki je vsako-
kratni direktor velenjskega
Gorenja.

Ko so v Velenju podpis-
ovali samoupravni spora-
zum, je predsednik delav-
skega sveta enote Rudi Le-
skošek podelil zlate spom-
inske značke Gorenja

predsedniku občine Subo-
tica Karolu Bagiju, pred-
sedniku občine Radlje Vik-
torju Seitlu in predsedni-
ku občine Mozirje Jožetu
Deberšku. Odličja so dobili
predsedniki iz občin, v ka-
terih so organizacije zdru-
ženega dela, za njihovo po-
moč pri utrjevanju inte-
gracijskih procesov.

Presenečenje so pripra-
vili delavci Severja. Dan
pred podpisom so izdelali

iv Subotici milijonti elek-
tromotor OKC, ki ga dela-
jo na podlagi petletne go-
dodbe za pralne stroje Go-
renje. Ta milijonti izdelek
so pri podpisu sporazuma
izročili velenjskemu Gore-
nju kot spominsko darilo.

Direktor Severja Aleksan-
der Uzelac pa je povedal,
da je njihov kolektiv spro-
žil pobudo, da generalnega
direktorja združenega pod-
jetja Gorenje Ivana Atel-
ška predlagajo kot kandi-
data za letošnje nagrado
AVNOJ.

Občina Velenje — Sklad za
urejanje in oddajanje stavbnih
zemljišč (Ur. list SRS št. 42-66
in 29/71) ter po 4., 5., 6., 7. in
8. čl. odloka o urejanju in od-
dajanju stavbnih zemljišč
(Skupščinski šaleški rudar, št.
2/71, 4/71, 1/72 in 8/72)

Javni natečaj

1. Za oddajo v uporabo stavb-
nega zemljišča za gradnjo 41-
stanovanjskega bloka na zem-
ljišču parc. št. 2567-del, 2562/3-
del in 3511/13-del k. o. Velenje
v skupni izmeri ca. 1900 m².

2. Za oddajo v uporabo stavb-
nega zemljišča za gradnjo 122-
stanovanjskega bloka na zem-
ljišču parc. št. 2588-del, 2571/1-
del, 3511/1-del, 3536/1-del, 2585-
del, 2697, 2698, 2584/1-del, 2699,
2582, 2711-del, 2710-del, 2700-del,
2702-del in 2581 k. o. Velenje v
skupni izmeri ca. 6330 m².

3. Za oddajo v uporabo stavb-
nega zemljišča za gradnjo 160-
stanovanjskega bloka na zem-
ljišču parc. št. 1863/19-del, 1837-
del, 1836-del, 1834-del, 1823-del,
1824-del in 1838-del k. o. Velenje
v skupni izmeri ca. 4150 m².

4. Z gradnjo je treba pričeti
najkasneje v 6 mesecih, kon-
čana pa mora biti najkasneje
v 2 letih po dodelitvi zemljišča,
sicer investitor izgubi pravico
uporabe na dodeljenem zem-
ljišču.

5. Izključna cena za pravico
uporabe zemljišča znaša 20 din
po m². Skupni znesek za upo-
rabo stavbnega zemljišča pod
1. točko je 38.000 din za 1.900 m²,
za uporabo stavbnega zemljišča
pod 2. točko je 126.600 din za
6.330 m² in za uporabo stavb-
nega zemljišča pod 3. točko je
83.000 din za 4.150 m².

6. Prispevek za komunalno
uređitev zemljišča znaša po
33.000 din na stanovanje in si-
cer:

- za zemljišče pod 1. točko
 - za zemljišče pod 2. točko
 - za zemljišče pod 3. točko
- 1.353.000 din
4.025.000 din
5.280.000 din

7. Znesek iz 5. točke tega raz-
pisa je poravnati v roku 3 dni
od dneva pravnomočnosti od-
ločbe o dodelitvi zemljišča, z-
nesek iz 6. točke pa v 30 dneh
od dneva pravnomočnosti od-
ločbe o dodelitvi zemljišča.

8. Varščina, ki jo mora po-
ravnavati ponudnik najmanj 1
dan pred odpiranjem ponudb,
znaša 40.000 din za vsako zem-
ljišče posebej. Ponudnik se la-
hko udeleži javnega natečaja le,
če predloži potrđilo o plačilu
varščine, ki jo je dolžan naka-
zati na Sklad za urejanje in
oddajanje stavbnih zemljišč
občine Velenje št. računa 50740-
652-28073 z oznako, da je depo-
zit. Varščina zapade v korist
sklada, če ponudnik odstopi od
ponudbe potem, ko je že uspel
na natečaju. Udeležencu, ki na
natečaju uspe, se varščina obr-
računa pri plačilu zneskov pod
5. točko tega razpisa, ostalim
pa se vrne.

Najboljši ponudnik je dolžan
plačati tudi vse davčnine, ki so
v zvezi s prometom tega zem-
ljišča, zlasti eventualni davek
na promet s kmetijskimi zem-
ljišči.

9. Komunalni strošek zajema
celotno sekundarno komunalno
opremo, razen toplovida, ki se
zahteva v mestu Velenje po
urbanističnem načrtu.

10. Pismene ponudbe morajo
vsebovati ponudnikov natančen
naslov, rok za začetek in do-
končanje graditve, ponudnje
ceno in način plačila, ponudni-
kov podpis ter priloženo potr-
dilo o plačilu varščine.

11. Ponudba mora prispeti v
zaprti ovojnici najkasneje do
vključno 7. 4. 1973 do 14. ure na
naslov: SKLAD ZA UREJANJE
IN ODDAJANJE STAVBNIH
ZEMLJIŠČ SKUPŠČINE OBČI-
NE VELENJE — z oznako:
»Javni natečaj — 3 stanovanj-
ski blok«. V primeru dveh
enakih ponudb ima prednost
tista, ki je prej prispela.

12. Odpiranje ponudb, kjer
lahko prisostvujejo tudi ponud-
niki, bo v torek, dne 10. 4. 1973
ob 8. uri v pritličju, soba št. 9
upravne zgradbe Skupščine ob-
čine Velenje.

13. Stroški licitacijskega po-
stopka znašajo 2.400 din in bo-
do sorazmerno porazdeljeni
med udeležence, ki bodo na
natečaju uspešni.

Številka: 464-2/1973-4

Datum: 23. 3. 1973

MALI glasni

PRODAM
• ENODRUŽINSKO HIŠO V
CENTRU CELJA, primerno tu-
di za obrt, prodam. Kanžian,
Mariborska 24, Celje.

PRODAM
• Poceni prodam avtomobil
Skoda, 1967, 87.000 km. Ing. Su-
lek, Velenje, Rudarska 2/c.
Ogled vsak delavnik med 8. in
10. ter 17. in 18. uro.

Skupaj s predsedniki delavskih svetov so samoupravni sporazum podpisali direktorji Martin Primožič (Lesna), Hrabro Strdin (Muta), Dušan Stropnik (Feero), Jože Poštrak (Elrad) in Aleksander Uzelac (Sever) — na fotografiji od leve na desno — in generalni direktor Ivan Atelšek

ZAPIS S KONFERENCE SZDL V ŠKALAH

VELIKO ZAHTEV

Pred nekaj leti so Skalčani dobili novo asfaltirano cesto, na katero so bili zelo ponosni. Pa kaj ne bi bili, saj so tudi sami vanjo vložili mnogo truda in precej denarja. Zadovoljstvo pa je počasi začelo kopneti. Del ceste je skupaj z vloženi denarjem in trudem padel v »Jezero«; nezadovoljstvo pa raste tudi zaradi slabega stanja ceste. Jarki in bankine ob asfaltirani cesti zginjavajo, asfalt pa so začele rezati brazde.

To je eden izmed proble-
mov, ki žulijo Skalčane. Pa
poglejmo še druge, o kate-
rih so spregovorili na ne-
davnih redni letni konferen-
ci krajevne organizacije so-
cialistične zveze in zboru
občanov.

Število šoloobveznih o-
trok v Škalah narašča iz leta
v leto. Letos je na pri-
mer v prvem razredu 16 o-
trok, v drugem prav toliko,
v tretjem 17, v mali šoli pa
je 20 cicibančkov. Ti šolar-
ji pa so za marsikaj pri-
krajšani. Pouk imajo kom-
biniran, zato so na zboru
zahtevali, da je treba le-
tega ukiniti in uvesti po-
učevanje v samostojnih od-
delkih. Seveda se zavedajo,
da bo to mogoče le takrat,
če bodo dobili zadostno
število učiteljev in jim za-
gotovili stanovanja. Zato
so poudarili, da nujno po-
trebujejo dve stanovanji za
učitelje.

Skalski učenci nimajo te-
lovadnice niti ustreznega ig-
rišča. V ta namen jim slu-
ži kar cesta (suha, prašna,
pogosto pa tudi blatna).
Kot kaže, bo ta problem
delno rešen že letos. Rud-
nik je za izgraditev otro-
škega igrišča oziroma telo-
vadišča zagotovil večji del
sredstev, vsa ročna zemelj-
ska dela bodo opravili ob-
čani z udarniškim delom,
manjkajoči denar pa upo-
ajo, da bosta primaknila temeljna izobraževalna skup-
nost in sklad za negospo-
darske investicije.

Med skrbmi, ki tarejo
tudi mnoge škalske mate-
re, je varstvo otrok. V tem
kraju je letos 31 otrok v
starosti od enega do šest
let, katerih starši (oče in
mati) so zaposleni in nima-
jo zagotovljenega varstva.

štarji v mestu mopede, na
terenu pa le kolesa.

Se je problemov, ki ti-
ščijo prebivalce Skal. Naj
med njimi omenimo še e-
nega, ki so ga v sklep zapi-
sali takole: »Zbor občanov
ugotavlja, da sta pogrebni
zavod in KOC Velenje do
zdaj pobirala le pristojbi-
ne, za pokopališče nista
vlagala ničesar razen v letu
1972 ko je komunalno obr-
tni center na zahtevo kra-
jevne skupnosti izvedel vo-
dovodni priključek. Zbor
občanov je sprejel sklep, da
Krajevna skupnost Skale
prevzame v upravljanje
pokopališče in pobiranje
pristojbin. Od KOC pa za-
htevamo vrnitev sredstev, ki
jih je na račun pokopali-
šča zbral v prejšnjih letih.
Urediti je treba cesto mi-
mo šole do pokopališča ter
greznico za odlaganje sme-
ti.«
S. V.

Izrazili so tudi željo, da
bi dobili telefonsko zvezo z
Velenjem, saj bi v primeru
bolezni ali kakšne druge
naravne nesreče hitreje do-
bili pomoč iz Velenja.

Ze vrsto let negodujejo,
da je slaba dostava pošte,
da niso redki primeri, da
pošte sploh ne dobijo, če
poštar zbolijo. Poudarili so,
da je njihova kritika v zve-
zi s tem doslej naletela le
na gluha ušesa. Prav se jim
tudi ne zdi, da imajo (?) po-

REPUBLIKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

v a b i

MLADINCE

da se prijavijo za sprejem na delo v

SPLOSNO MILICO PROMETNO MILICO IN MEJNO MILICO

Prijavijo se lahko mladinci, ki

- so odslužili vojaški rok,
- niso starejši od 25 let,
- so uspešno končali srednjo šolo ali vsaj popolno osemletko,
- niso v kazenskem postopku in izpolnjujejo pogoje iz 71. člena zakona o notranjih zadevah,
- so telesno in duševno zdravi in
- obvladajo slovenski jezik.

Za kandidate za mejno milico je zaželeno še znanje tujega jezika.

Izbrani kandidati bodo začeli z delom kot pripravniki za miličnika. Pripravnisko dobo bodo končali po uspešno dokončani strokovni šoli za notranje zadeve v Ljubljani. Kandidati si bodo v šoli pridobili osnovno teoretično in praktično znanje za uspešno opravljanje nalog s področja javnega reda in miru, zavarovanja in kontrole varnosti prometa ter kontrole mednarodnega potniškega prometa. V organih za notranje zadeve je znanje, pridobljeno v dveletni strokovni šoli, šteto za srednjo strokovno izobrazbo. Republiški sekretariat za notranje zadeve ima samska stanovanja, ki so brezplačna.

Vsi, ki jih delo v milici zanima in veseli, naj vložijo prijave na najbližji postaji ali oddelku milice, kjer dobijo še podrobnejše informacije.

REP. SEKR. ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

DEKLETA POJEJO

Obiskali smo mlade pevke na velenjski gimnaziji. Zbor obstaja že šesto leto in njegova posebnost je, da je to dekliski zbor. Imajo namreč premo-
fantov ali boljše povedano glasov, ki bi se lahko
lepo ujemali z nežnimi dekliskimi glasovi. Na
gimnaziji je že takšno pravilo, da vsako dekle,
ki glasbo ljubi, prične peti v zboru že kar prvo
leto. Tako že vsa štiri leta pojejo tudi dekleta,
ki pa bodo svoje občutke do glasbe tudi sama
povedala.

NADA ANTLEJ — S pet-
jem sem nadaljevala na
gimnaziji že kar iz osnovne
šole. Ko pa naredim maturo,
bo treba petje opustiti,
kajti študij bo vzel dosti
časa in ga bo za petje tako
zmanjkalo. Vedno pa še
bom pela zase in za svoje
zadovoljstvo.

ZORA JANEŽIČ — Peti
sem začela šele na gimna-
ziji. Veliko se jih je namreč
iz našega razreda takrat
prijavilo, in ker mi je petje
všeč, sem se prijavila tudi
sama. Sedaj pojem že vsa
štiri leta. To mi je v zaba-
vo in razvedrilo, toda pro-
fesionalno se baviti z njim
— to pa je že malo težje in
je potrebno za to imeti tudi
nekaj talenta. Kriteriji so
strogi in jaz se petja ne
mislím okleniti.

ALENKA CAMLEK — Po-
jem že enajsto leto. Ljube-
zen do petja mi je že, lahko
bi rekla, prirojena. Doma
namreč vsi radiujemo in
mama tudi igra na citre.
V osnovni šoli mi je bil
dekliski pevski zbor iz gim-
nazije izredno všeč in je
pomenil kvaliteto. Sedaj, ko
v njem pojem sama, ga
bolj kritično ocenjujem in
gleadam na vso stvar resneje
kot takrat pred leti. Tudi
potem, ko bom študij na-
daljevala, bi se rada včla-
nila v kakšen pevski zbor,
profesionalno pa se s tem
ne mislim ukvarjati.

Tako so povedale štiri mlade in simpatične pevke
dekliskega gimnazijskega zbora. Glasba jim pomeni raz-
vedrilo in veselje in to jim, če se ne mislijo ukvarjati
profesionalno, naj ostane tudi za vnaprej. S pesmijo na
ustih in v srcu je namreč vsaka stvar lepša, prijetnejša
in bolj svetla.